

Orosházi HARANGSZÓ

XXIII. évfolyam 1. szám · 2016. húsvét

Út a világosság felé

Úton vagyok. – Ezt az SMS-t kaptam kedves ismerősömtől. Elgondolkodtam rajta. Ő úton van felém, de nyilván pár percet késik, ezért küldte, megnyugtatóan. Azaz várjak türelemmel. Rendben. Pár perc múlva megérkezett.

„Engedlek megérkezni.” – szoktam mondani a hozzám betérőnek, akin látom, hogy még alig szakadt el a rohanásától, jól esne egy pohár víz vagy kávé, egy szusszanásnyi idő, mert valójában még csak a teste van itt. Jó, ha hagyunk időt magunknak is a ráhangolódásra.

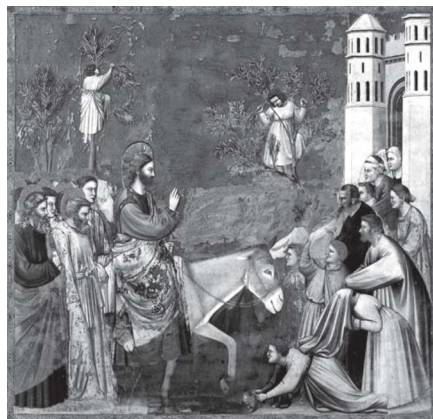
„Nem zavarlak?” – kérdezem, kérdezik mások is a telefonban. Néha furcsa ez a kérdés, hiszen felvettem a telefont. Olyan felzabáló érzés azt mondani: Most rohannok, kérlek, hívj egy óra múlva! De kellems megélni azt is: Ráérek, hallgatlak!

„Van időd?” – ez már rázósbab kérdés. Ha nincs, nem vagyok elérhető, megszólítható, ha van, akkor a másra szánt időből veszem el. Rangsorolni kell, fontossági sorrendet állítunk fel egy másodperc alatt, hogy jól döntsünk.

A két kérdés soha nem hangzik el a Bibliában, csak a hétköznapi életünk része. Azonban a böjti időszakban, ebben a pár hétben – úgy érzem – ezen kérdések lelkületével fordul felénk Isten. Ilyen óvatosan és udvariasan, megengedően bánik velünk. Válaszolhatjuk: Bocs, de az idej böjt nem alkalmas! Nincs időm erre, és annyi min-

den más foglalkoztat... Válaszolhatjuk, de akkor éppen a lényegre mondunk nemet. Igen, a böjti idő akkor „jó”, akkor éri el célját, ha zavar, ha megállásra készíttet, ha igénybe veszi az időmet, ha életvizsgálatra indít. Ezt nem lehet megspórolni!

„Én lelkem, útra készülj, kíséred el Uradat...” – így buzdít a virágvasárnapi ének. S ha rövidebb vagy hosszabb útra készül-

lünk, tudjuk, időt kell szánni az út megtervezésére, a becsomagolásra, hogy a szükséges holmi velünk legyen. Jelen esetben nincs semmire szükségünk, csak a halló füllünkre és az érző szívünkre. Lehetőségünk van, hogy a passió stációit végigjárva mind jobban felfogjuk, megérezzük Jézus szenvedéstörténetéből annak értelmét és hatását.

Jézusunk úton van. Céltudatosan halad előre. Az önfeláldozás útját járja. Az isteni

szerepet kiteljesedésének célja felé tart. Most pár lépés erejéig, pár percnyi időre mellé szegődünk. Felvillantom a stációkat, és a lehetséges kapcsolódási pontokat is megnevezem.

• **Jeruzsálemi bevonulás...** Hozsannázó néptömeg. Ujjonganak, mert jön a várva várt, az ígéretbeteljesítő, az életváltó. Jézus diadalmasan érkezik, nem veti meg az emberi lelkesedést. Nem utasítja vissza a nagy örömujjongást annak ellenére, hogy tudja: pár nap kell csak hozzá, és ellenkezőjébe csap át a lelkesedésük. Nem szokásos módon érkezik, hanem számárcsíki hátán, hogy beteljesítse a próféciát. Oly sokan elképzelték és megfogalmazták már azt a napot. És Jézus arcán a diadalittas király arcvonásai helyett a végtelen szeretet lágy vonásait és a szenvedés árnyékát is szemlélhetjük. Így teljes a kép. Én lelki szememmel látom Jézus eltökéltségét, és lelkesedésem egybefonódik a hozsannázó tömeggel.

• **A lábmosás története...** János evangéliumának elhagyhatatlan része. A passióban ritkán szerepel, de böjti utunkon most ez is egy állomás. Jézus mint szolga. Aki megmossa annak a lábát, aki hozzá tartozik. Nem osztja ki parancsba a tisztálkodás feladatát, hanem derekára köti a kendőt és példát mutat. Péter és Jézus különös párbeszédében mély értelmet nyer ez a mozzanat.

**Mindenkinek áldott feltámadási ünnepet kíván
az Orosházi Evangélikus Egyházközség!**

ÜNNEPI ALKALMAINK

helye és időpontja a 2.
és 11. oldalon olvasható.

Teljesen csak a feltámadás, sőt a Szentlélek kitöltése után értik meg a tanítványok ezt, amikor a közösségépítés helyes alapját keresik. Amikor Jézus letérdel tanítványai elé és elvégzi a rabszolgamunkát, akkor megsza- badítja közösségeit az út porától, a világ porától, a mindennapi mocsktól. Én arra vágyom – mint Péter is –, hogy teljes egészében megmosson Jézus, a kislábujjamtól a fejem búbjáig. Azt szeretném, hogy egyéni életem és közösségem is megszabaduljon minden szennytől.

• **Az utolsó vacsoráról** egyedül Jézus tudja, hogy utolsó. Amikor a páskavacsorát megülik, Jézus olyan szavakat mond, amelyek akkor értetlenséget és csodálkozást, sőt, tiltakozást váltanak ki. Csak később nyer értelmet a mondat, és lesz az egyházban az úrvacsora szentségének szerzetelési igéjévé: „Ez az én testem”, „Ez az én vérem”. Ma is meghökkenítő és mérhetetlen hatalmú kijelentés. Nem olyan, mintha... Nem csupán szimbólum, hanem eledel és ital, hogy az ember, aki él vele, általa éljen. Csoda és titok egyszerre. Lám, az előző vágyam megvalósulási lehetősége ez. Tárva-nyitva a tisztulás ajtaja.

• **Jézus a Getsemáne-kertben...** Jézus tusakodása. Nem Isten és nem emberek, hanem a legnehezebb: önmaga ellen. A cél pedig, hogy Isten akarata teljesüljön. Az odaszánás, az önfeláldozás ideje ez. Nincs szebb és kívánatosabb annál, mint mikor hitem, akaratom belesimul a mennyei elképzelésbe. Sokszor csak utólag tudok megbizonyosodni az áldás és megnyugvás megtapasztalása által arról, hogy valóban egybefonódott a két akarat.

• **Júdás elárulja Jézust...** Milyen fájdalom lehetett ez! A megmenthetetlenség tehetetlensége, a visszafordulni képtelen szív árulása. Jézus mély fájdalmát a megszólítás – „Barátom!” – és maga a választ nem váró kérdésfeltevés fejezi ki. Ehhez képest szinte

semmi a dühödt nép kiabálása, a katonák gúnyolódása és brutális bánásmódja. Mi lehet borzasztóbb annál, mint amikor rájövünk, hogy szeretetünk hiábavaló volt, hogy elpazaroltuk azt? Legnagyobb, maig fájó csalódásom volt kisiskolás koromban, amikor a barátnőm nem állt ki mellettem. Akkor alapjaiban rengett meg számomra a világ! S talán akaratlanul vagy akaratlanul én is sokszor tévedtem erre az útra. Sokszor nem tudjuk megállapítani emberi kapcsolatainkban, hogy kinek fájdalmasabb. Annak, aki csalódást okoz és szembesül azzal, hogy meg nem történtté tenni nem lehet azt, vagy aki a szenvedő fél, és a megbocsátani tudásával küzd kegyetlenül.

• **Jézus Pilátus előtt...** Ó, csak a felelőség ne volna! Csak ne kellene döntenie igen és nem között! Érvék és ellenérvék útvesztőjében bárha lenne egy biztos kiindulási pont vagy cél! De nincs. Csak a kézmosás sovány vigasza. Csak a látszat kedvéért, csak a lelkiismeret-furdalás enyhítéséért. Hány-szor, de hány-szor érezzük magunkat labirintusban. Nem látjuk a kivezető utat. Döntési helyzetben halogatunk, hártunk, áttoljuk a felelőséget. Mosnánk kezünket.

• **Péter tagadása...** Fogadkozik és hitében erősnek tűnik, de pillanatok alatt győz a félelem, a megfutamodás lehetősége a kiállítás helyett. Számomra a passió legmegrá-

zóbb jelene. A hazugság mély mocsarából való menekülés lehetőségét, annak első lépését jelenti nekem Péter keserves sírása. Az őszinte megbánás, az életjobbításra való el-tökélttség, ugyanakkor az emberi erő véges-ségének példája. Melyikünk ne tudott volna életében legalább egyszer azonosulni az arcát szegényében eltakaró „legbátrabb” ta-nítvánnyal?

• **A keresztút...** Többszöri elesés. Mene-telés a halál felé. Testi és lelki erő lassan el-fogy már. Nem marad más, mint az élet el-engedése. Szörnyű kínhalál a vége. S Jézus keresztre feszített két keze csak látszólag te-hetetlen. Ott is, akkor is jövőt mutat és erőt, reményt ad. Én meg „Csak állok szót-lanul...”

• **A harmadnap világozása...** Feltáma-dás. Magáról az eseményről semmit sem tudunk, csupán a híradásra hagyatkozha-tunk. És jól van ez így! Asszonyok kétségbe-esése van előttünk: „Elvitték a Mestert és nem tudjuk hová tették...” Tanítványok csontvelőig ható félelméről és csalódásáról kapunk hírt: „Pedig mi azt hittük, hogy ő szabadítja meg népünket!” Olyan érthető-en emberi reakciók ezek. És mindezen túl: Jézus határtalan nyugalmat árasztó megje-lenései, amikor így köszönti övéit: „Békes-ség néktek!” Ez alapján hirdetjük, hogy a világozása elűzi a sötétséget, hogy Isten ke-gyelme diadalt aratott. Ezért szól az öröm-teli halleluja! S hitünket húsvétról húsvétra áldott bizonyosság járja át és erősíti meg: Jézus a Világ Világozása, aki ma is „Úton van” feléd! Válaszolj erre a közeledésre így: „Engedlek megérkezni hozzám.” S a böjti út elején feltett kérdésekre egyen-egyen-ként mondhatjuk: „Nem zavarasz! Ráérek! Hallgatlak!” Ámen!

IHÁSZ BEATRIX

ÜNNEPI ALKALMAINK

– MÁRCIUS 24., nagycsütörtök:

17 óra: úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti házban

– MÁRCIUS 25., nagypéntek:

10 óra: úrvacsorai istentisztelet a templomban
17 óra: passiók istentisztelet a templomban

– MÁRCIUS 27., húsvét ünnepe:

5.30 óra: hajnali feltámadási istentisztelet
10 óra: ünnepi úrvacsorai istentisztelet a templomban
17 óra: zenés istentisztelet a templomban

– MÁRCIUS 28., húsvét második napja:

10 óra: úrvacsorai istentisztelet a templomban

Megváltás és gyógyulás

„Szabadíts meg a gonosztól!” [Mt 6,13]

A Miatyánk utolsó kérésénél gondolhatunk a bajtól és betegségtől való megszabadításra, és a gonosztól, a Sátólól valóra is. És a „megszabadítani” szó helyett, illetve mellett a „megváltani”, „meggyógyítani” és „helyreállítani”, „helyrehozni” szavakra is. A Miatyánk hetedik kérésének erről a nagy jelentésbeli, kifejezésbeli gazdagságáról fogunk most beszélni.

A keresztyénséget joggal nevezzük megváltásvallásnak, Krisztust pedig Megváltónak. A „Krisztus” szó azonban azt jelenti „felkent”, a felkent pedig egyszersmind egy új kornak, mégpedig az Üdvkornak az előhozója, és ezért ő az Üdvözítő, aki éppé, s egészsé teszi azt, ami reménytelen, kétségbeesett állapotban van: összetörve és szét-törve. A Bibliában ismételtelen előfordulnak ezek a szavak: „megváltani”, „megszabadítani”, „meggyógyítani”, „helyreállítani”, „megváltó” és „üdvözítő”. Állandóan használják ezeket a szavakat az egyházatyák, a tudós teológusok, és használjuk ezeket a szavakat liturgiában és prédikációban, és legelső sorban is személyes imádkozásban. A keresztyén beszéd és gondolkodás olyan mértékben van tele velük, hogy alig akad más szó, amelyről ezt hasonlóképpen elmondhatnánk. Hogyan lehet akkor elképzelni és feltételezni, hogy egy prédikáció szűk keretei között képesek leszünk beszélni róluk?

Talán valóban nem is lehetséges. És mégis azt hiszem, hogy szükséges. Mert éppen azoknak a szavaknak az eredeti jelentése megy veszendőbe, amelyeket a vallás a leggyakrabban használ, és éppen ezért ezek a szavak már alig gyakorolnak bármiféle hatást a gondolkodásra. Az ilyen szavakat – ha lehet, ha csak egy mód van rá – újra életre kell keltenünk. Azonban csak egyetlen út vezet ahhoz, hogy újra megtaláljuk eredeti értelmüket, jelentőségüket és kifejezőerejüket. Ez az egyetlen út pedig az, hogy feltesszük magunknak a kérdést: mit jelentenek ezek a szavak a mi számunkra, vajon mondanak-e nekünk még valami olyat, ami bennünket érnék, személyünk legmélyén megérint? Ha egy szó legtöbb kortársunk számára – akik komolyan gondolkodnak a végső dolgok felől – elveszített-

ték ezt az erejüket – hogy ti. megérintsék az embert bensőjének legmélyén –, akkor nem szabad többet használnunk őket, legalábbis addig nem, amíg eredeti erejüket, hatékonyságukat vissza nem nyerik.

Talán van még lehetőség arra, hogy ezeket a szavakat megmentjük: „megváltás”, „üdvösség”, „megváltó”, „szabadító”, „üdvözítő”. Eredetileg ezeknek nagyon mély értelme volt, amelyet azonban befedett és eltakarta az évszázadok pora, s elkopott a folytonos és gondolkodás nélküli használat. Most megpróbálunk behatolni eredeti értelmükbe.

A Miatyánk hetedik kérésében szereplő görög szónak az eredeti értelme: „meggyógyítani”. Jézus orvosnak nevezi magát, aki nem az egészségesekekhez jött, hanem küldetése a betegeknek szól. A görög szó azonban azt jelenti: „megszabadítani”. E szó mögött az a kép és képzet húzódik meg, hogy fogásban és szolgaságban sínylődünk. A gonosz tart bennünket bilincsekben. A gonosz a világban működő pusztító erők szimbóluma. A megváltó – eszerint – legyőzi a gonoszt, és kiszabadít annak hatalmából. Senki sem jelenítette meg ezt a képet hatásosabban és benyomást keltebben szemünk előtt, mint Pál, amikor a Rómaiakhoz írott levele 8. fejezetében diadalmos szózatot zeng arról, hogy a világban működő démoni hatalmak között egyetlen sincs, amely képes lenne bennünket Is-

ten szeretetétől elszakítani. A megváltás gyógyulás a betegségből, és a gyógyulás szabadulás a szolgaságból. A kettő egy és ugyanaz.

Milyen értelemben van szükségünk gyógyulásra és milyen értelemben szabadulásra? Mit jelenthet nekünk a megváltás?

A gonosz az a hatalom, amely bennünket láncra tart, és abban hátráltat, akadályoz, hogy betöltsük emberi rendeltetésünket. Ez a gonosz, ez a hatalom olyan fal, amely bennünket elválaszt attól az örök élettől, amelyhez pedig odatartozunk. Ez a mi életünk, földi létünk betegsége... az ugyanis, hogy igazi létünkötől elidegenedünk. Megváltásunk pedig az lesz, és akkor megy végbe, ha az a hatalom, amely erőszakkal uralma alatt tart, le lesz győzve, ha az elválasztófal, a válaszfal át lesz törve, ha a betegségből gyógyulunk. Aki ezt véghez viszi rajtunk, aki ezt megcselekszi velünk, az a megváltó, a gyógyító, a helyreállító, az üdvözítő. Csak Isten tudja ezt véghez vinni, elvégezni, mert hiszen nem tudja magát kiszabadítani az, aki láncra van fűzve, és nem tudja meggyógyítani magát az, aki beteg. Minden szabadító- és gyógyítóerő a falon túlról jön, annak a falnak a túlsó oldaláról, amely bennünket elválaszt az örök élettől.

A keresztyénség ismeri azt az egy és páratlan Szabadítót, Megváltót, Üdvözítőt, akiben korlátlan és határtalan szabadító-, megváltó-, gyógyító-, helyreállítóerő volt, aki kivívta a végérvényes győzelmet a démonikus hatalmak felett, aki áttörte vétkeinknek azt a falát, amely elválaszt bennünket az örökkévalóságtól. A keresztyénség ismeri azt, aki feltárta és kinyilatkoztatta az emberben és az ember világában az Új Létet. De miközben őt „Üdvözítő”-nek nevezzük, nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten az az üdvözítő és szabadító, gyógyító és helyreállító, aki Krisztus által hat és munkálkodik. Nincs olyan része a világnak, és nincs olyan időszak vagy korszak, amelyet Isten elhagyott volna. Semmi sincs szabadító, megváltó- és gyógyítóerő nélkül.

Most tegyük fel újra az első kérdésünket: Mit jelent mindez a mi életünkre vonatkozóan? Mikor és hol éljük át a szabadítóerőt?

Sok bibliai tudósítás beszél Jézus gyógyító tevékenységéről. Az ilyen tudósításoknak három fajtája van. Az egyikben Jézus a testileg betegeket közvetlenül gyógyítja. A másikkban megbocsátja a beteg bűneit, és ezáltal gyógyítja meg őt. És a tudósításoknak egy harmadik fajtájában démonokat űz ki Jézus „megszállottakból”. Sajnos a legtöbb prédikátor ezekben a tudósításokban az elemek csodálatos voltát hangsúlyozza, gyakran egészen babonás módon. Ahelyett, hogy belegondolnának a betegség, az egészség és a gyógyulás mibenléte lényegébe, és erre mutatnának rá, így a figyelmet a testnek és léleknek arra az egységére irányítanák, amelynek az ismerete ott van ezeknek a tudósításoknak a mélyén. Vannak „megszabadulásról szóló történetek”, azaz gyógyulásról szóló tudósítások, amelyek szabadítónak és megváltónak nevezik azt, aki azt véghez vitte.

Ez azt mutatja, hogy az evangélisták számára a szabadulás és a megváltás: gyógyulás. Azonban megvannak a korlátai és a határai az ilyenfajta szabadulásnak és gyógyulásnak. Újból betegek lettek, és végül meghaltak azok az emberek, akiket Jézus meggyógyított. És Jézus intelmének és óvásának megfelelően visszaeshettek démoni megszállottságukba azok, akiket ő abból megszabadított, és még mélyebb lelki zavarokban is szenvedhettek később. Csak korlátozott mértékben lett áttörve a fal az örök élet irányába, ahogyan az orvosi gyógyítás eseteiben is van ez.

Ahhoz, hogy hordozói lehessünk a sza-

badítóerőnek, nekünk magunknak kell megszabadítottaknak lennünk. Át kell törni azt a falat, amely bennünket elválaszt az örök élettől. Emberileg lehetetlenné teszi ennek a falnak az áttörését az ellenünk szóló ítélet, a bennünk lévő szorongás a vétünk miatt, amit halálos betegségnek neveznek. Ezért a Miatyánk két utolsó kérése összetartozik: „Bocsásd meg a mi vétkeinket” és „Szabadíts meg a gonosztól”.

Ha Jézust, a Krisztust Megváltónknak nevezzük, akkor ezen azt értjük, hogy benne felismertük azt az erőt, amely meggyógyít bennünket, mivel megbocsát nekünk és mivel az ő létében egy új létet tár fel, mutat meg nekünk. Egy olyan létet, amelyben megbékülünk és kiengesztelődünk önmagunkkal, világunkkal, világunknak és saját magunknak isteni alapjával.

Az isteni válasz pedig az, hogy: visszahozom magamhoz azt, ami elszakadt tőlem, s el van választva tőlem. Mert hozzám tartozik. Ha ma meghalljátok ezt a szót: megváltalak és meggyógyítalak téged, akkor ne zárkózzatok el előle!

*Paul Tillich „Az örök most” című
prédikációs kötetéből választotta
és rövidítette:*

IHÁSZ BEATRIX
evangélikus lelkész

Győri László HITŐRZŐK

*Két megyéből hogy összegyűltek,
nekivágtak a szekerekkel
helyet találni Istenüknek,
akinek – bízva – akad egy hely*

*valahol messze, idegenben.
Papjuk se volt, a tanítójuk
vezette őket ismeretlen
utakon. „HITÜNKET MEGÓJUK,*

*MAJD AZ ISTEN IS MEGÓV MINKET.”
És akkor fölverték a sátrat,
sátrát az Úrnak és a hitnek.
Nem bókoltak a földi sárnak.*

*„– TÉRJETEK KI!” De nem vívódtak,
hitben, Istenben megmaradtak.
Nem tértek ki, mert el nem olthat
hitet egy rossz úr, ha kigyulladt.*

*És megjelent egy égre írt jel:
akad egy pusztaság Istenüknek.
Előőrs ment, és jött a hírrel,
hogy erős várak ott megülhet.*

*Átkeltek folyón, sok vidéken.
Üres pusztaság várta őket,
hitbéli türelem a végen,
ahol Isten a legerősebb.*

*Sátrat vertek és megmaradtak.
„ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!” – szállt
az ének. S találtak nyugalmat,
mert szívükben az Isten munkált.*

Orosháza ceruzahegyen

Balogh Örse 111-re gyarapított alkotása között Orosháza templomai, középületei, városképi jelentőségű polgári házai, illetve az evangélikus egyházhoz kötődő épületek is szerepelnek. Rajzai közül ezúttal a Kettőssánc tér (1965-től egy ideig Szalmapiac tér) 10. szám alatt álló, 1878-ban épült volt EVANGÉLIKUS ELEMISZAKTÓRA bemutatójára kerül sor. Az épület 1998–2014 között ARANY ÉVEK GONDOZÓHÁZ-ként működött. 2014-től az Egységes Szociális Központ pszichiátriai és szenvedélybeteg-ellátó intézménye.

Kettőssánc tér 10.

Levéltárunk kincseiből XIII.

Az 1818-ban elkezdett protocollum

Bizonyára ismerték elődeink is a közmondást: a szó elszáll, az írás megmarad. 1818-ban – a település alapítása után 74 évvel – ezért is tartották fontosnak, hogy ún. protokollumban rögzítsék a fontosabb dolgokat, így az egyházközség lelkészeinek, tanítóinak fizetését is. Ezekből kettőt közlünk most.

Elnézést kérek a Kedves Olvasótól a korabeli szöveg betűhív közléséért, de így írtak, beszéltek kétszáz évvel ezelőtt az orosháziak. Az idegen szavak, rövidítések magyarázata a cikk végén található.

Tiszteletes Szigethi János Úrnak ú. m. az Orosházi Evang. Ekklesia 2-dik Prédikátorának Fizetése

1. Kész pénzben negyven az az 40 fnt.
2. Bor – két akó
3. Hús – egy mázsa
4. Só – egy mázsa
5. Faggyu – harminc font
6. Széna – 4 Szekér
7. Tüzzre való fa – 4 öll
8. Fütteni való Szalma – elegendő
9. Egy sessio Szántó Föld
10. Szántó földért – 34 forint
11. Három Sátoros Inepi napokban tartandó offertóriumnak harmad része
12. Gyónó pénznek fele
13. Keresztelésnek és avatásnak fele
14. Tizen ött köből Buzának meg öröltetése pénzül
15. Anno 1814. October 4-kén az Ecclesiának vett Transactio szerént két száz husz köből Búza, ugy hogy az Ecclesia részéről az említett Transactio tellyesítettik.
16. Utoljára fent említett Tiszt. Szigeti János Úr általunk bizonyossá tettetik, hogy T. Szimonides János úrnak halála után bizonyosan a primariusi Hivatalban fog.

Orosháza die 11. mai. 817. Joannis Szimonides Eccle Oroshasiensis V.D. Minister primarius et Petrus Marthon oroshasiensis Localis Inspector, Pataki András Bíró, Gombkötő István, Horvát István, Berta András, Horváth András, Horvát Pál, Jankó István, Hegedűs János, Salamon Mihály, Mihalko Mátyás, Tot Ferencz Curator

Raksányi Imre Tanító Úrnak Vocatoriálissa

Minek utánna Tonsoris Samuel Úr a mi Leányaink Tanítója Hivataljáról önként lemondott volna, Szívünkön fekvén ezen Leányoknak árvaságok, minden gondunkat és Szorgalmatoságunkat ara fordítottuk, hogy ezen hijjanosságot egy olyan Férfiaval ki potolnánk aki alkalmas volna ara hogy Leány Gyermekeinket a keresztény vallásba, olvasásba, Jo és igaz Inásba, Számvetésbe, és egyéb gyenge elméjekhez alkalmaztatott Tudományokba oktassa s egyszersmind Templomunknak Chorussát, és orgonáját minden harmadik héten igazgassa. Illyen alkalmas Férfiúnak gondolván az Urat Raksányi Imre Urat, akinek Tehetségében, Igyekezetében Készségében és Szorgalmatoságában bizodalunkat helyeztettük, és azért el tökéltett köz akarattal meg hívjuk azon fellyebb említett Hivatalba, ajánljuk és minden szükséges esetekben leendő pártfogásunkat, és elkövetkezendő Esztendőnként járnai szokott változhatatlan fizetése. U. m.:

1. Kész pénzbe 60 f. az az hatvan fikat
2. Búzában 60 az az hatvan köből, melly általunk Esztendőnként Gergely napig ki fog Szolgáltattni
3. Egy és fél ako bor
4. Hetven azaz 70 font marha hús
5. Faggyu 20 font
6. Só 50 font
7. Tüzi Fa 3 öll
8. Fütteni való Szalma elegendő

9. Egy Fertály földnek használlása, mellyet maga fog műveltetni

10. Két Szekér Széna

11. Minden Halottnak Temetéséből 12 x

12. Három offertóriumnak egy 3-ad része, u. m. Uj Esztendő napján, Húsvét és Pünkösöd innepje után esendő első vasárnap

13. [hiányzik]

14. Fél véka kása, fél véka Bab és fél véka Lencse

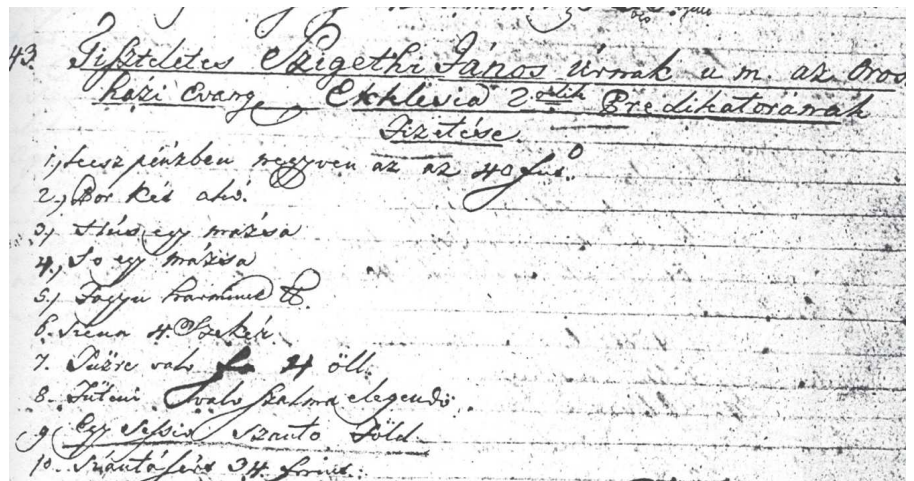
15. Minden Leányka Tanításától 30 x

Mellynek álandó voltára ki adtuk ezen Szokott Petsétünkkel meg erősített

Vocatorialis Levelünkkel Orosházán, martzius 11. napján 816 Eszt Bírái Orosháza Helységének, ki adva Dedinszky István hités Jegyző

Idegen szavak, rövidítések: Protokollum = jegyzőkönyv; ú. m. = úgy mint; ecclesia, ekklesia, eklézsia = egyházközség; sessio = jobbágytelek; offertórium = perselypénz; transactió, tranzakció = egyezés alapján kötött gazdasági ügylet; V.D.M. primarius = Verbi Divini Minister = Isten igéjének szolgálója, legelő; localis inspector = helybeli felügyelő x = krajcár; oroshasiensis = orosházi; curator = gondnok, választott világi vezető; vocatorialis = meghívólevél (hívány); chorus = kórus, énekkar; fertály = negyed része valaminek; akó, font, köből, öl, véka = régi mértékegységek.

Közzétette:
KOSZORÚS OSZKÁR

Szigethy János fizetéséről szóló irat

A gyopárosi Hősök ligete és hősi emlékoszlop létesítésének története (1929–1932) I.

Előzmények

Hősi emlékműveink számbavételének időszzerűségét indokolja, hogy 2014-ben emlékeztünk meg az I. világháború kitörésének 100. évfordulójáról.

Mi, orosházaiak mindeddig úgy tudtuk, hogy 1929-ben épült ki Gyopároson a Hősök ligete elnevezésű parkrészt, ahol az 1156 orosházi I. világháborús hősi emlékére ugyanennyi fát ültettek: *„1929-ben emléktáblát is emeltetett a község az elesett hősöknek Gyopárosfürdőn, a tó nyugati partján lévő híd melletti Hősök-ligete bejáratánál.”*

*

A centenárium ünnepe adott indítékot arra, hogy a gyopárosi Hősök ligete és a márványtáblával ellátott Hősök emlékköve létrejöttének bővebb részleteit feltárjuk. A kutatások arról győztek meg bennünket, hogy ennyi idő után is akadnak helytörténetünknek fehér foltjai; nem eléggé pontosan ismertek helységünk múltjának egyes mozzanatai. Az évforduló alkalmából és tiszteletére végzett kutatás újabb tényszerű adatokkal gazdagította ismereteinket.

A korabeli források szerint a Hősök ligetének végleges és sikeres beültetése 1930-ban valósult meg. Ugyancsak a kutatás által feltárt forrásokból derül ki: Orosháza község az emléktábla állítását – hivatalos kezdeményezésre – 1931 szeptemberében határozta el, és az októberben is még csak a tervezés állapotában volt. Szükséges megemlíteni, hogy 1929-ben az emlékmű amúgy sem állhatott volna a híd mellett, mivel Szél István községi mérnök a gyopárosi híd tervrajzát és költségvetését (mely 12 000 pengőre rúgott) 1931. március 30-án mutatta be a közgyűlésnek, amelyet az el is fogadott. A híd használatáról 1931 augusztusából vannak adatok. A Hősök ligete felavatására pedig 1932. június 5-én került sor. Emlékeztetünk rá, hogy a gyopárosi emlékhely megvalósítása nyolcvanöt évvel korábban a világválság okozta anyagi szűkösséggel és általános szegénységgel küszködő Orosháza község számára nem kis erőfeszítést jelentett.

A megvalósulás körülményei

1929-ben országos propaganda indult meg, amelynek célja az volt, hogy a városok és községek létesítsenek elesett hőseik emlékének megőrkítésére kis ligeteket, amelyet akár a hozzátartozók, akár a község elöljárósága vehetne gondozásba. A felhívás nyomán 1929 áprilisában Orosházán az a terv alakult ki, hogy Gyopároson Hősök ligetét alakítanak ki. A Jegyzők Árvaháza rt. ezen felbuzdulva plaketteket terveztetett, a táblácskákon babérkoszorúval övezett elesett hősök nevével. Ilyen tábla került volna minden fára a Hősök ligetében.

Orosháza község ezren felüli hősi halottai emlékét a gyopárosi Hősök ligetével örököltette meg. Az 1929. május elején megtett hivatalos bejáró séta alkalmával az illetékesek részéről megállapítást nyert, hogy az 1156 tölgycsemete precíz egymásmellettsége jól mutat egy körben, a Hősök ligetében. Átlósan két út szeli át. Még nem igazán liget, de gyönyörű ígért a közeljövőre nézve.

A jövő ígérete azonban sajnos nem teljesült be, nem sok szerencséje volt a községnek a ligettel. A fák elültetése után őszre kiderült, hogy nem megfelelő facsemetéket ültettek a ligetbe, mert a tölgycsemeték egy része kipusztult, s azon kívül sok satnya lett belőle. Az újraültetésre azonban csak 1930 októberében gondolhattak, amikor is Taraba Vilmos községi főkertész, aki különben már széppé tette a gyopárosi túlsó partot, kezébe vette a Hősök ligetének létesítését is, és teljesen újraültették a ligetet. Másiképpen nem lehetett javítani a helyzeten, csak úgy, ha az egész ligetet új, egészséges, életerős, fejlett tölgyfacsemetékkal újraültetik. Első körben úgy tervezték, hogy a facsemetéket – miután a község ilyenekkel nem rendelkezett – Zalaegerszegről szállítják ide Orosházára. A talaj ismerete után úgy határoztak, hogy platánlevelű juharfából fogják létesíteni a Hősök ligetét. Az erre vonatkozó levelezések során megállapodás jött létre a szentesi városi kertészettel, hogy ők szállítják a szükséges csemetéket.

A Hősök ligetének már régen állni kellett volna, de mivel a községnek nem volt

szerencséje a liget fainak telepítésével, bíztak benne, hogy másodszor talán jobban fog sikerülni, és mégiscsak lesz Hősök ligete, ami szépíteni, díszíteni fogja Gyopárosfürdő túlsó partját, s kellemes sétahelye lesz az oda kirándulóknak. A fákat Orosháza község gondoztatja, és aki odamegy, mindig a világháború elesett hőseire gondolhat, s ha hozzátartozója esett el a háborúban, egy emlékfa annak emlékét örökíti meg.

Gyopároson 1931 tavaszán a Hősök ligete fainak pótlásán túl is folytatták a megkezdett fásítást. 6942 darab facsemetét és 2000 epercerjét ültettek el. A munkálatok szakszerű elvégzését Taraba Vilmos községi főkertész (aki 1928-tól volt a község alkalmazásában) felügyelte.

A Hősök ligete felavatása

1932-ben a szokott időben, május 29-én, vasárnap ünnepelték a hősi emléket Orosházán. A Hősök szobránál az ünnepséget délelőtt meg is tartották, de a Hősök temetőjében tartani szokott és tervezett kegyeletes megemlékezést, valamint a szintén erre a vasárnapra tervezett gyopárosfürdői „Hősi Liget” felavatását a kedvezőtlen időjárás (országos eső) miatt elhalasztották, és június 5-ére, vasárnapra tették át.

Végül is a Hősök ligete felavatására és a megemlékezésre 1932. június 5-én, délután 6 órakor került sor. A temetői gyászünnepségről a közönség a tűzoltózenekar kíséretével a Király vendéglőnél lévő kisvasúti megállóhoz vonult, ahonnan kisvona-ton folytatták útjukat Gyopárosra, hogy részt vegyenek a Hősök ligetének felavatásán. A tűzoltózenekar az egész úton játékkal szórakoztatta a közönséget. Az ünnepi alkalomra zászlódíszbe öltözött Gyopároson a menet átvonult a hídon, és a Hősök ligetében emelt emlékkőnél állapodott meg.

Az ünnepi megemlékezést Kovács Andor evangélikus esperes, kormányfőtanácsos tartotta: „Kovács Andor magas szárnyalású gondolatokban gazdag, könnyekig ható beszéddel avatta fel a Hősök Ligetét. Majd két szavalt is elhangzott a felavatási ünnepség műsorán, amelyen a Tűzoltóze-

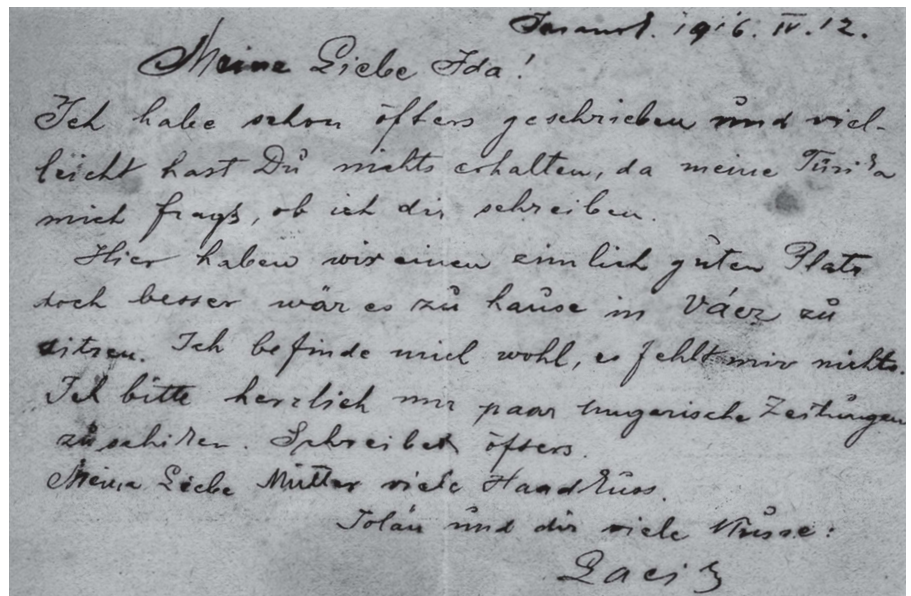
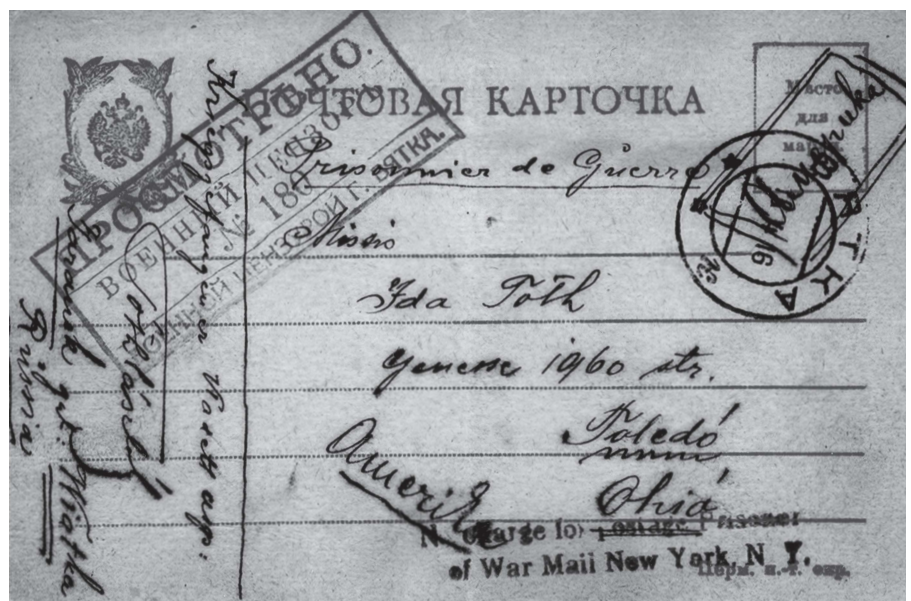
Fotóalbum

E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akik egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházközségünkhöz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, esküvőről, temetésről készült felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örölnénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmazásokról, lelkészeinkről, tanítóinkról, más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Feltüntetjük a fotó tulajdonosának nevét és (ha tudjuk) a fotográfusét is. Kérjük Olvasóinkat, hogy a Lelkeszi Hivatalba, Csehi József hivatalvezetőhöz (Orosháza, Thék E. u. 2.) válogatás után juttassanak el, egy jól másolható, érdekes fényképet. Most pedig gyönyörködjünk a régi felvételekben!

Tóth László (1895–1984) orosházi evangélikus tanító saját fényképével ellátott üdvözlőlapot küldött az orosz hadifogolytáborból menaszszonyának, Démusz Teréznek. (Jaranszk, Oroszország, 1917) Beküldő: Koszorús Oszkár

E rendkívül érdekes levelezőlapot éppen 100 éve, 1916. április 12-én keltezték. Tóth László küldte a jaranszki orosz hadifogolytáborból a német nyelvű sorokat az amerikai Toledóba hűgának, Idának, aki 1939-es hazaköltözésekor magával hozta és élete végéig őrizte. Szövege: „Kedves Idám! Már több alkalommal írtam neked, de valószínűleg nem kaptad meg. Az én Tuzikám kérdezi, hogy írok-e neked. Itt jó helyünk van, de persze még jobb lenne otthon, Vácon üldögelni. Jól vagyok, semmiben nem szenvedek hiányt. Arra kérlek, küldj nekem magyar újságokat! És írd gyakrabban! Édesanyámnak sokszor csókolom kezét. Jolánt és téged sokszor csókol: Laci” Beküldő: Koszorús Oszkár

☞ ünnepség műsorán, amelyen a tűzoltózenekar a Himnuszt játszotta, az Orosházi Dalegylet pedig a Magyar Hiszekegyet énekelte.

Az ünnepség egy gyopárhalmi leányka és egy levante szavalatával zárult. Az Orosházi Dalegylet a Hősök emléke című dalt énekelte. Végezetül a tűzoltózenekar eljátszotta a Magyar Hiszekegyet és az ünnepi közönség szétoszlott. A tűzoltózenekar pedig a park közepén lévő lépcsős teraszon helyezkedett el és egy órán át szórakoztató zenezámokat játszott.”

(A II. részben a hősök emlékkövének és emléktáblájának története következik.)

VERASZTÓ ANTAL

Az I. világháború orosházi evangélikus halottai IX.

Januárban Montenegró, februárban Albánia is kapitulált. Sok orosházit vezényeltek az olasz frontra, ahol az osztrák–magyar csapatok nagyon nehezen tudták visszaverni az itáliai haderőt.

Levéltárunk őrzi a neuhausi evangélikus egyházközség lelkészének egy levelét. Ebben leírja, ő temette el Dénes Mihály orosházi gazdálkodót: „Az ő sírját minden evangélikus temetés alkalmával és azon kívül, időről időre meg fogjuk látogatni és felette örködünk.”

Kálmán Rezső *Az orosházi evangélikus hősök emlékezete* (1925) füzetéből halálozási évszám és ábécé-rendben gyűjtöttük ki a 100 éve elhaltak neveit. Emlékezzünk rájuk!

1916-BAN HŐSI HALÁLT HALT

- *Andrékó István* örvezető, 4. honv. gy. e. 30 éves, Trencsén
- *Andrékó József* gyalogos, 101. gy. e. 23 éves, Prága
Andrékó József–Somogyi Katalin
- *Ádász Bálint* tizedes, 101. gy. e. 30 éves, Jablonica
Ádász András–Gojárd Lídia
Felesége: Paulik Etel
- *Ágoston Antal* örvezető, 101. gy. e. 33 éves, Trient
Ágoston József–Bartyik Terézia
- *Bakos András* gyalogos, 3. vadász e. 24 éves, Tirol
- *Balog Antal* honvéd, 4. honvéd gy. e. 27 éves, Marburg
Balog Antal–Szilasi Zsuzsanna
- *Balog Sándor* gyalogos, 101. gy. e. 29 éves, Bittibolla
Balog Sándor–Szemenyei Zsuzsanna
Felesége: Kabódi Katalin
- *Baranyai György* honvéd, 4. honv. gy. e. 41 éves, Riglia
Baranyai József–Plenter Sára
Felesége: Horváth Zsuzsanna
- *Bencsik Sándor* gyalogos, 101. gy. e. 30 éves, Belmonte
Bencsik Sándor–Balog Zsuzsanna
Felesége: Hári Mária
- *Benkovics József* őrmester, 101. gy. e. 20 éves, Kosseta, Tirol
Benkovics Pál–Hajdú Julianna
- *Benkő Ádám* gyalogos, 101. gy. e. 27 éves, Trient
Benkő Mihály–Szabó Julianna
Felesége: Csizmadia Zsuzsanna
- *Benkő István* tüzér, 8. honvéd gy. e. 42 éves, Lugos
- *Benkő Sándor* honvéd, 4. honvéd gy. e. 36 éves, Doberdó
Benkő Sándor–Kiss Mária
Felesége: Hári Róza
- *Béres István* honvéd, 4. honvéd gy. e. 38 éves, Asovizza
Béres András–Dénes Katalin
Felesége: Katona Róza
- *Bikádi Lajos* gyalogos, 101. gy. e. 20 éves, Debrecen
Bikádi Lajos–Német Julianna
- *Bodri Horváth Imre* huszár, 3. huszár e. 19 éves, Janiavo
Bodri H. József–Rajki Erzsébet
- *Bohus János* tizedes, 60. gy. e. 26 éves, orosz fogságban
Bohus József–Osztróluczi Terézia
- *Bokor András* örvezető, 3. vadász e. 25 éves, Tirol
Bokor István–Rajki Mária
- *Bolla Sándor* honvéd, 4. honvéd gy. e. 32 éves, olasz harctér
Bolla Sándor–Dénes Katalin
Felesége: Lövei Katalin
- *Bor Lajos* honvéd, 4. honvéd gy. e. 43 éves, Hévíz
Bor Mihály–Dénes Zsuzsanna
Felesége: Móroczi Róza
- *Brebovszki István* tizedes, 101. gy. e. 28 éves, Buttibolla
Brebovszki István–Kondacs Róza
- *Bulla József* honvéd, 4. honvéd gy. e. 43 éves, Cettinje
Bulla József–Szemenyei Mária
Felesége: Németh Mária
- *Csepregi Béla* örvezető, 101. gy. e. 27 éves, Monte San–Erle
Csepregi János–Vági Éva
- *Csepregi István* gyalogos, 101. gy. e. 26 éves, Fondi
Csepregi István–Szabó Julianna
Felesége: Bakos Róza
- *Csizmadia Ádám* honvéd, 4. honv. gy. e. 32 éves, olasz harctér
- *Csizmadia János–Keller Mária*
Felesége: Németh Zsuzsanna
- *Csizmadia Antal* honvéd, 4. honv. gy. e. 44 éves, Románia
Csizmadia József–Horváth Julianna
Felesége: Benkő Etel
- *Csizmadia Bálint* szakaszv., 3. huszár e. 32 éves, Galícia
Csizmadia Pál–Dominkó Judit
Felesége: Fodor Etel
- *Csizmadia Gyula* honv., 30. honv. gy. e. 18 éves, Kirlibaba
- *Csizmadia Sándor* honv., 4. honv. gy. e. 42 éves, Sopora, Galícia
Csizmadia Mihály–Horváth Katalin
Felesége: Tóth Zsuzsanna
- *Czikora Lajos* tizedes, 4. honvéd gy. e. 37 éves, Doberdó
Czikora Lajos–Zalai Judit
Felesége: Szabó Julianna
- *Darók András* gyalogos, 101. gy. e. 25 éves, Dunakeszi
Darók András–Tóth Mária
Felesége: Szabó Róza
- *Darók Sándor* gyalogos, 101. gy. e. 23 éves, Assiago
Darók György–Szabó Teréz
- *Dénes Antal* honvéd, 4. honvéd gy. e. 19 éves, Duttou
Dénes Sándor–Tóth Éva
- *Dénes Ferenc* honvéd, 2. honvéd gy. e. 19 éves, Nagyvárád
- *Dénes István* gyalogos, 101. gy. e. 30 éves, Jablonica
Dénes György–Györgyi Sára
- *Dénes Mihály* gyalogos, 101. gy. e. 45 éves, Neuhaus
Dénes Mihály–Baranyai Sára
- *Dér András* huszár, 19. huszár e. 35 éves, Mihalovicz, Galícia
Dér András–Fehér Zsuzsanna
Felesége: Ágoston Zsuzsanna
- *Dumitrás Mihály* honvéd, 4. honv. gy. e. 24 éves, Szerbia
Dumitrás Tivadar–Dumitrás Mária
Felesége: Kabódi Zsuzsanna

(Folytatása következik...)

Bibliaóra mindenkinek

2014 első félévében elevenítettük fel ismét a presbiteri bibliaóra hagyományát oly módon, hogy az alkalom elnevezésével is – tisztségviselők bibliaórája – jelezni kívántuk: tágabb kört várunk a hónap első és harmadik hétfőjén, mint a gyülekezet legszorosabb értelemben vett vezetőségét. Tisztségviselők, presbiterok, képviselő-testületi tagok egyaránt a megszólítottak között voltak.

Indulásként olyan témát vettünk elő, amely szorosan kapcsolódik evangélikus identitásunkhoz, gyülekezeti életünk megéléséhez: az ágostai hitvallás egyházra, gyülekezetre vonatkozó hitcikkeit vettük sorra, és azt vizsgáltuk meg a Szentírás mérlegén, az egyetemes egyháztörténet vagy saját közösségünk történetének tükrében, hogy személyes látásunkban, gyülekezeti életünkben miként érvényesül a hitvallásosság. A nyár elejére véget ért sorozat olyan indíttatásokat, tapasztalatokat adott, hogy egyre inkább megláttuk: az indulás motivációjában valóban fontos szerepe volt egy körülhatárolható réteg megszólításának, de az üzenet mindenkinek szól.

Nyilván a nagyobb felelősség szolgálatát vállalóknak az intenzívebb elmélyülés fontos erőforrás, de Isten igéjének tanulmányozása, az ige életünkre történő hatásainak meglátása közös kincsünk. A bibliaóra elnevezése megmaradt, de már szinte rutinszerűen hirdetjük: az alkalomra természetesen gyülekezetünk minden tagját szeretettel várjuk.

Az alkalmak eddigi kínálata nagyon sokszínű volt, és szeretnénk ezt a jövőben is megtartani. Félévenként változik a tematika: van, amikor egy bibliai könyv kerül elénk, de van, amikor a Szentírás világosítja meg, vagy éppen vonja kritika alá személyesen és közösségekben megélt keresztyénségünket. Jelenleg az ötödik sorozat folyik, de kedvcsinálónak tekintsünk vissza az elmúlt félévekre.

Ahogy már az elején írtam, 2014 tavaszán az ágostai hitvallás egyházra, gyülekezetre vonatkozó hitcikkeit vettük sorra.

A közös olvasás és beszélgetés alatt nem tudtunk elégszer rácsodálkozni arra, hogy közel ötszáz éves hitvallásunk milyen friss, naprakész útmutatást ad a ma gyülekezetének is. A Szentírás alapján álló reformátori iratok időtállósága fontos megtapasztalása volt a bibliaóra közösségének.

2014 második féléve a Jelenések könyvével, pontosabban egy részével foglalkozott. A Jelenések könyvének legáltalánosabb asszociációi a végső időket, az ítélet kérlelhetetlenségét, sokszor szörnyűségét, az apokaliptikus események borzongató tiztokzatosságát elevenítik meg az emberekben. A könyv alapmotívuma azonban ennél sokkal fontosabb: vigasztaló, erősítő irat egy olyan korban, amikor a keresztyén közösség üldöztetésnek van kitéve. Napról napra biztatta első megszólítottjait, hogy a legnagyobb hatalom nem Róma császára, hanem a mindenható, teremető, megváltó Úr. Eközben fogalmazta meg János azt a hét rövid levelet, amelyet kora kis-ázsiai gyülekezeteinek címzett, és amelyek szinte minden olyan élethelyzetet, körülményt megvilágítanak, amelyek minden kor minden keresztyén gyülekezete számára aktuális gondolatokat tartalmaznak. Ezt a hét levelet, a Jelenések könyvének 2. és 3. fejezetét olvastuk, gondolkodtuk végig közösen.

2015 első féléve az egyházi év ünnepeinek végiggondolásával telt. Gyakorló, istentiszteleti életet élő gyülekezeti tag számára a megszokás, a kívülről érkező számára az érthetlenség veszélye fenyeget, ha a liturgikus év színeivel, énekeivel, sajátosságaival találkozik. Éppen ezért tekintettük át adventtől pünkösdig azokat a jeles napokat, kevésbé fontos és kiemelt ünnepi időszakokat, amelyek mindig közel hozzák az embert kereső Isten felénk vezető útját, szeretetét, kinyilatkoztatását.

2015 őszétől a Biblia egészen más megközelítésben került elő. Az Apostolok cselekedeteinek könyvében elhangzó kérdés – „Érted is, amit olvasol?” – volt a mottója ennek a sorozatnak. Ezek az alkalmak egy kis bepillantást engedtek az igehirdető mű-

helyébe, hiszen az Írás megértésének, értelmezésének, továbbadásának kérdései kerültek elő. Magyarázat vagy igehirdetés lélekkell; szövegolvasás eredetiben és a kor történelmének ismeretében; önmagát magyarázó, sokszínű Szentírás; az élet teljessége, amire reflektál a Biblia, és amire a Biblia fényében mi is reflektálhatunk: a megértés és az értelmezés számos fontos szempontja szólt meg.

Így jutottunk el a bibliaórai alkalmak újraindulása óta eltelt idő ötödik sorozatához: a legnépszerűbb Jézus-asszociációk vannak terítéken. A sorozat indításának alapötlete abból fakadt, hogy a közbeszédben, az általános műveltség ismereteinek keretében rengeteg felszínes vagy téves információ van Jézus életével, művével kapcsolatban. Tárgyi tévedések, helytelen prioritások, a teljesség nélkül értelmezett szövegek próbálnak képet alkotni Jézus gyermekkoráról, csodáiról, példázatairól, tanítványairól, ellenségeiről, jövődöléseiről, személyének valódi jelentőségéről. Ezeket igyekszünk helyretenni az evangéliumi tanúságtétel olvasásával, értelmezésével, megértésével. Jelen állás szerint erre az érdekesítő útra hívunk mindenkit: járjuk végig együtt Jézus életének eseményeit, igyekezzünk tisztán látni, amennyire töredékes ismeretünk be tudja fogadni Jézus személyének, valóságának csodáját.

A Biblia, Isten kinyilatkoztatása mindig friss, mindig új indíttatásokat ad. Mindig megújulásra, változásra sarkall, ami nem céltalan, vagy öncélú változás: Istenhez visz közelebb. Ehhez kaphatunk mindannyian új és új impulzusokat, valahányszor kézbe vesszük az Igét, a teremető, megszentelő szót. Ezért hívok mindenkit erre a lehetőségre, amikor megerősítem: a hónap első és harmadik hétfőjén délután 5 órakor a gyülekezeti terem nyitva van, hogy a bibliaóra Isten kegyelméből egymással és Krisztussal való találkozás órája is legyen.

ÖRDÖG ENDRE
igazgatólelkész

OROSHÁZI HARANGSZÓ újságunk
az interneten is megtalálható!

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

Levéltárunk 2015. évi krónikája

Egyházközségi levéltárunk mellett még hat nyilvános gyűjteménye van a Magyarországi Evangélikus Egyháznak: Budapesten az Evangélikus Országos Levéltár, aztán Békéscsabán, Győrben, Nyíregyházán, Sopronban és Szarvason.

Az evangélikusok által 1744-ben alapított Orosháza keresztes és házassági anyakönyveit a kezdetektől fogva vezették, a halottak anyakönyve 1771-től maradt ránk. A jegyzőkönyvek 1818-tól, az irattári anyag 1861-től van meg levéltárunkban.

A múlt esztendőben – az Emberi Erőforrások Minisztériuma jóvoltából – egyházközségünk 500 000 forintos támogatást nyert levéltára digitalizált anyagainak, anyakönyveinek, jegyzőkönyveinek internetes közzétételére. Orosházáról összességében 90 kötet, 33 ezer oldal férhető hozzá az interneten a Magyarországi Evangélikus Egyház *Őskereső* nevű anyakönyvi adatbázisában, illetve a jegyzőkönyvek egy másik adatbázisban. (Tudni kell, hogy 2014. június 1-jétől a halotti anyakönyvek 30 év, a születési

anyakönyvek 100 év, a házassági anyakönyvek 75 év elteltével kutathatók szabadon). Ugyancsak pályázaton nyertünk 270 000 forint vissza nem térítendő támogatást. Ebből az összegből restauráltattuk az 1873-tól 1884-ig terjedő időszak *Esketési anyakönyvét*.

Az elmúlt esztendőben 53 regisztrált kutató fordult meg levéltárunkban 192 alkalommal, és 1298 dokumentumot tanulmányoztak. Történeti, gyülekezettörténeti, egyháztörténeti kutatást végzett 11 fő, családkutatást 42 fő. A témák szerteágazóak voltak: legtöbben az I. világháború emlékeit keresték, részben egy készülő városi kiadványhoz, részben egyéni érdeklődésből. Volt, aki teológiai tanulmányaihoz szedgetett össze gyülekezettörténeti adalékokat, mások az egykori evangélikus lelkészek és tanítók életpályájához kerestek dokumentumokat. Egy kutató az orosházi evangélikus egyház téglagyártásáról keresett és talált szerződéseket, más a közeli Székács-major életéről, iskolájáról talált munkájához hasz-

nosítható anyagokat. Egy doktorandusz-hallgató egyházközségünk finn kapcsolatairól és a népfőiskoláról talált levéltári forrásokat. Csoportok, iskolai osztályok tettek látogatást levéltárunkban, több előadást tartottunk munkásságunkról. A rendszeresen bejáró kutatók közül a legtöbben orosháziak (33 fő), de volt 4 fő külföldön élő, részben elszármazott, részben őseit kutató orosházi az USA-ból, Kanadából (több héttig rendszeresen jelen volt), Ausztriából és Németországból. A családkutatók kb. 60 orosházi család múltját igyekeztek feltárni.

Az Orosházi Harangszó minden számában közöltünk levéltárunk segítségével készített dolgozatokat. E sorok írója a Budapesten kiadott *Reformáció kincsei I.* kötetben írt tanulmányt városunkról.

Hétfőn 8–16 óráig, kedden fél 9-től 16 óráig, csütörtökön 8–12 óráig várja a kutatókat a levéltárban:

KOSZORÚS OSZKÁR

Fénysugár-híradó

Igen szép útmutatással kezdtük az idei esztendőt: „Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” [2Tim 1,7]

„A szeretet vezetni fog minket, és előkészíti utunkat. Megmutatja nekünk, mikor kell küzdeni, és mikor megpihenni. Már látjuk a távolból a megígért üdvösség idejét: tartsatok hát ki!” [Nikolaus Ludwig von Zinzendorf] Ez csodás ígéret a Fénysugár Nyugdíjas Egyesület tagjainak.

A 2016-os év első keddjének kérése: „Árassz ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vígadjunk és örüljünk egész életünkben!” [Zsolt 90,14]

Az újév első összejövetelén örültünk egymásnak. A szokásos áhítat után elterveztük az év foglalkozásait és feladatait. Az Idősbarát pályázaton a városi önkormányzattól megnyert összegből televíziót vásároltunk. Ez lehetőséget ad arra, hogy sokrétű kulturális foglalkozást tarthassunk.

Az ökumenikus imahéten (2016. janu-

ár 17–24.) egyesületünk tagjai szép számmal voltak jelen.

Február 2-án szokás szerint vidám délutánunk volt. Szekeresné dr. Rusznák Jolán és Labádiné Margó szórakoztattak bennünket. Jó kedvvel fogyasztottuk a farsangi fánkot.

Egy hét múlva tagságunk egy része elutazott Szarvasra. Az ottani idősök klubjának tagjaival együtt hallgattuk meg Derzsi György előadását Lehár Ferenc életéről.

Február 23-án Pál Tamásné tartott vetített képes előadást a skandináv országokban tett utazásairól.

A tél ellenére foglalkozásainkon szép számmal jelentek meg az idős tagok.

Itt ragadjuk meg kérésünket tagjaink felé, hívogassanak friss nyugdíjasokat sorinkba. Foglalkozásunkat minden kedden délután 2–5 óra között tartjuk. Szeretettel várjuk az érdeklődőket!

NIKODÉMNÉ SZ. ZSUZSANNA

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk fennmaradása, s hitéletünk sokszínűségének megtartása érdekében újra és újra hangsúlyozva kérjük mindenki anyagi áldozatvállalását. Adományaik, az egyházfenntartói járulék, a perselybe szánt összeg befizetésének és mértékének önkéntessége kifejezi: nem kívánunk erőn felüli terhet róni senkire, de gyülekezetünk nem nélkülözheti a támogatásnak ezt a formáját. Közösségünkért való felelősségünk, szeretetükből fakadóan várjuk tehát felajánlásait. Ha valakinek könnyebbéget jelent, akkor az egyházközségnek szánt felajánlást nem kell egy összegben befizetnie, lehetőségeihez mérten kisebb részletekben is megteheti. A befizetések ügyében Lelkészi Hivatalunk munkatársai mindig készséggel állnak segítségükre. Támogatásukat megköszönve:

ÖRDÖG ENDRE ig.lelkész

A diakónia hírei

„Beragyoghhatja a napunkat egy jó szó,
egy mosoly, némi kedvesség, a kéz, amely
ad és megbékél, és az emberek, akik készek
a békéltetésre.” [M. G. Schneider]

Ez az idézet ragadta meg a figyelme-
met, amikor az elmúlt hónapokban
történt eseményekről írom beszámolómat.

A karácsonyi ajándékok elkészítése most is, mint eddig minden alkalommal, szeretetteljes összefogással történt. Minden idős testvér az örök világosság jelképeként egy gyertyát kapott. Ezek díszítésében és elkészítésében Nikodém Noémi volt segítségünkre, neki ezúton is köszönjük szerető, odaadó munkáját. Szép számmal összejöttünk, hívásunkra Szigethy Szilárd iskolalelkész úr vezetésével az egyházi iskolából érkeztek ügyes kezű kislányok. Örömmel fogadtuk őket. Néhány szóval elmondtam nekik, hogy mi a diakóniai csoport munkájának lényege, mit vállalunk azért, hogy az idős, egyedülálló emberek napjait könnyebbé tegyük. Talán közülük kerülnek

majd ki a jövő diakóniai tagjai. Mindenki szorgalmas munkája nyomán elkészültek a szebbnél szebb gyertyák.

A következő hétfőn bebizonyosodott, hogy mennyi szeretet és segítőkészség van a csapatban. Teljes létszámban megjelent az összes diakóniai testvérünk, nagy mennyiségű sütemény és szaloncukor gyűlt össze, mindenki hozott valamit. Az ajándékgyertya mellé így ízletes, házi készítésű finomságok és édességek, valamint egy igével ellátott kártya is került a csomagokba. A kártya az iratterjesztő Szöllősiné testvérünk ajándéka volt. Szorgalmas kezek nyomán gyorsan elkészültek a kis ajándékok. Mindenki vihette ahhoz az idős testvérhez, akit egész évben látogat, hogy örömet szerezzen vele.

A régi hagyományokat felújítva december utolsó hétfőjén évbúcsúztató összejövetelt rendeztünk. Az áhítatot Ördög Endre igazgatólelkész úr tartotta. Utána összegeztük a tavalyi év történéseit és az eredményeket. Sütemény és pezsgő mellett búcsúztattuk az elmúlt naptári évet. Kedves, vidám délutánt töltöttünk együtt.

A januári megbeszélésen felvetődött egy kérdés, mégpedig az, hogy tavaly húsvétkor készítettünk a szociális otthonokban élő testvérek számára kis meglepetést, folytatjuk-e idén is ezt hagyományként? A döntés igen volt. Így a február 29-ei összejövetelen el is készítettük ezeket a kis emlékeztető ajándékokat, amiket a szociális otthonokban tartott istentiszteletek alkalmával munkatársaink átadnak a jelenlevőknek.

A szerető gondoskodás folytatódik ebben az évben is. Megszervezzük az úrvacsoravétel lehetőségét, látogatjuk az otthonokban egyedül élőket, a kórházban lévő betegeket, vigaszt és bátorítást nyújtva számukra. Tudjuk, minden csak Isten segítségével történhet meg, és csak általa folytatódhat. Ezért választottam befejezésül Nöther gondolatait: „Segíts, hogy a Te szavaddal szóljam a jó szót a megfelelő időben. Add, hogy a te kezeiddel imádkozhassam a sötét és idegen szenvedés közepette is. Segíts, hogy a te válladra vegyem fel a testvérem terheit.”

KOVÁCS TIBORNÉ

Tavaszi alkalmak a leánygyülekezetekben

Heti rendszerességgel tervezett alkalmak:

- vasárnap 8.30-kor istentisztelet Szentetornyán;
- vasárnap 10 órakor istentisztelet Rákóczitelepen;
- vasárnap 14 órakor istentisztelet Kardoskúton (kivéve a hónap első vasárnapját, amikor is református istentisztelet van);
- csütörtökön 16 órától ifjúsági óra Rákóczitelepen a rákóczitelepi fiatalok számára;
- pénteken 16 órától ifjúsági óra Rákóczitelepen a szentetornyai fiatalok számára (gyülekezeti terem).

Kétheti rendszerességgel tervezett alkalmak:

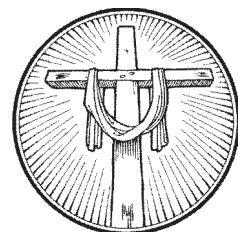
- hétfőn 17 órakor házi bibliaóra Kardoskúton, a Rajki családnál (Máté evangéliuma);
- kedden 17 órakor házi bibliaóra Gyökeresben, a Petrilla családnál (C.H. Mackhintos: Elmékedések Mózes 4. 5. könyvéről);
- kedden 17 órakor házi bibliaóra Szentetornyán, Szabó Józsefné presbitertestvérünkénél (Zsidókhöz írt levél);
- csütörtökön 17 órakor Rákóczitelepen konfirmációs óra.

Havi rendszerességgel tervezett alkalmak:

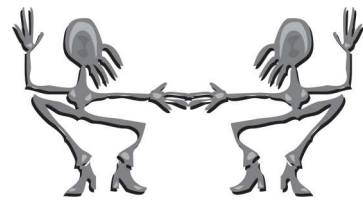
- szerdán 17 órakor szülői bibliaóra Rákóczitelepen (gyülekezeti terem).

RENDKÍVÜLI ALKALMAINK:

- március 27-én húsvét ünnepi istentiszteletek úrvacsoraoosztással: 8.30-kor Szentetornyán, 10 órakor Rákóczitelepen, 14 órakor Kardoskúton;
- május 7-én kerületi missziós nap Kiskőrösön;
- május 22-én 14 órától hősök napi megemlékezés Kardoskúton.

„Ezek a mai fiatalok...”

Velük egykorú, tehetséges fiatalok produkcióival ismerkednek...

Szombat esténként a Luther-sarokban töltik az idejüket. Beszélgetnek, énekelnek, imádkoznak és játszanak...

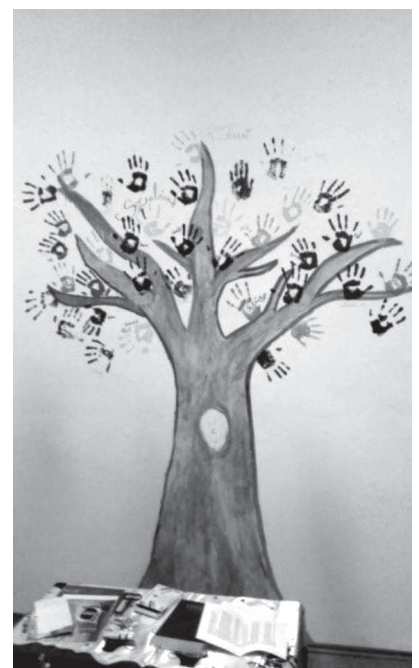

Hétről hétre megmutatják egymásnak kedves hobbijukat: Gréti és Fanni hip-hop táncot tanítottak...

A birkózás alapjait a válogatott Kovács Fanni és Fáber Martin ismertették meg társaikat a Székács iskola tornatermében...

Közös munka eredményeként egyre dúsabb tenyérlenymatos lombkoronával gyarapszik az ifi fája: március elejére már több mint harminc tenyér került fel...

Németh Karcsi a fotózásról tartott bemutatót, és mutatta meg legkedvesebb képeit, köztük az „ugrósakat”...

Peti a hön szeretett floorballra hívta 25 társát, és amit – valami fatális véletlen folytán – a lányok nyertek meg...

A Luther-sarokra nagyon vigyázunk: igazi kuckó lett az ifjúságnak! Be is laktuk: felkerült egy közösen készített patchwork kereszt a falra; egy Luher-lenyomat, mely a névadót ábrázolja; a heti témákat megörökítő faliújság, és az év ígéje: „Ahogyan az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket!” S a régi toronyóra-mutatók közül az egyik páros emlékeztetőnek: „Az idő túl lassú azoknak, akik várnak, túl gyors azoknak, akik félnek, túl hosszú azoknak, akik gyászolnak, túl rövid azoknak, akik örvendnek. Ám azoknak, akik szeretnek, az idő nem számít.” [Henry Van Dyke]

S készülünk augusztusban Izlandra! – feltéve, ha a pályázat nyer...

S hogy ne tudatlanul érkezünk, 4-6 fős csoportokban készülnek újabb és újabb prezentációk Izland bemutatására öt témakörben: földrajz, hétköznapi, kultúra, történelem és vallás... közben pedig teázunk: s van, amikor sajnos későbbre marad a mosogatás...

S hát igen... ezek a mai fiatalok voltak, akik karácsonyra feldíszítették a karácsonyfát, s akik zenével gazdagítják istentiszteleteinket... Imádságos szeretettel gondoljunk Rájuk!

Az ifjúság nevében ezúton is hadd mondjak köszönetet azoknak, akik bármivel is hozzájárultak fiataljaink összegyűjtéséhez és a Luther-sarok kialakításához.

Különösen is köszönet illeti Szöllösi Istvánt a festés és mázolás munkájáért, melyet adományként ajánlott fel; feleségét, Kassai Juditot, aki a függönyöket, terítőket, párnákat készíttette, és Molnár-Farkas Lászlót, aki a burkolást vállalta.

Köszönet Ördög Endre igazgatólelkésznek mindennemű támogatásért. Isten áldja gyülekezetünket!

**Összeállította:
SZIGETHY SZILÁRD
iskolalelkész**

Beszámoló a gyülekezeti nővéri szolgálat 2015. évi munkájáról

Témakörök:

1. Helyünk és feladatunk a gyülekezet életében
2. Főbb irányvonalak
3. Folyamatos hiánykutatás
4. Személyi és eszközállomány
5. Ellátási formák
6. Kapcsolattartás és mediáció
7. Szervezések
8. Gyűjtések
9. Látogatások, segítő beszélgetések
10. Csoportok
11. Önfelkészítés, tréning
12. Együttműködés társszervekkel
13. Nem teljesült terveink, fejlesztendő dolgaink
14. Tanulságok

1.) Helyünk és feladatunk a gyülekezet életében

Folyamatos a gyülekezet egészségügyi állapotának felmérése, nyomon követése. Segítőink, csoportjaink szeretettel igyekeznek a betegek ápolásához tevőlegesen hozzájárulni. E helyen mondunk köszönetet az evangélikus egyházközségnek anyagi, eszköz- és lelki támogatásáért. Megsegített testvéreink egyöntetűen kiálltak a nővéri szolgálat létjogosultsága mellett. Igyekszünk meghálálni a bizalmat.

2.) Főbb irányvonalak

A tapasztalatok szerint a legfontosabb feladati ágak továbbra is a következők:

- akut ellátás;
- állandó otthoni ápolási szolgálat;
- csoportjaink: betegmozgatók, ápolói szolgálat, lelki támogató közösség, Szakicsoprot, körzeti megbízottak, gyűjtés és elosztás, mediáció.

A nővéri szolgálat elmúlt évi története az együttműködés és a komplexitás jegyében telt. Az látszik a legjárhatóbb útnak, ha minden egyes esetet a társszervekkel, egészségügyi szervekkel együttműködve kezeljük. Hatásosabb a segítség, ha a szociális és egészségügyi, a testi és lelki-spirituális szükségességet egyszerre vizsgáljuk felül. Ebben támaszkodhatunk egymásra, segítőcsoportjainkra, a gyülekezet egészére.

Az akut ellátás a folyamatos jelenlét ellátása. Testi fájdalmak, görcsök, láz, sebkötözés, tanácsadás tartozhatnak ebbe a körbe. Az ilyen esetek száma az elmúlt esztendőben hozzávetőlegesen 90 volt.

Az elmúlt esztendőben az otthoni ápolási segítség szervezését tekintettük a leendő legdinamikusabb csoportnak. Kapcsolódó lehetőségekkel segítjük a súlyos beteget ápoló családokat (pl. betegmozgatók, mediáció és kapcsolattartás, lelki gondozás, lelkesítő támogatás, gyógyszersegély, eszközsegély). Ez az elmúlt évben mintegy 1200 látogatás volt. Ebből új eset 46 volt, ápolás-szervezéssel kapcsolatos 6 eset.

Csoportjaink az erősségeink: kitartóak, ígéretesek és bővülnek is. Egyik legkeresettebb a betegmozgató csoport, a „gyülekezeti fivérek” szolgálata. Nemcsak a fizikai mozgásban, de a gépjárműves segítségnyújtásban is egész évben jeleskedtek. Gépkocsit vezető fiaink ezt önzetlenül teszik, komplex segítséget nyújtva a rászorulóknak. Segítőeseteik száma kb. 125 volt.

Leleki támogatóközösségünk kitartóan működik. Ők a gyászfeldolgozó csoport utódszervezete. Nem akarnak elválni egymástól – és az egyházközségtől –, ugyanakkor más társaiknak is meg akarják mutatni ezt a lehetőséget. Szervezkedésük egy lelki támogatást nyújtó, szeretettel, törődéssel adó, keresztény informális és kulturális kört eredményezett, ami felekezeti, és felvállalja veszteségeink, sebeink gyógyítását a közösség erejével. A foglalkozások lelkes vezetésével folynak, s tematikusak, de nem bebetonozottak, a változtatás lehetősége az igények mértékében mindig adott. Összejövetelük havonta egyszer van. Ez munkáévenként 10 alkalom.

Új, az életből táplálkozó, szintén formálódó csoport a Szakicsoprot. Ez a gyülekezetből verbuválódott szakemberek alakulata, akik kedvező módon segítenek apróbb javításokban. Tavaly indultak, és mintegy 5 alkalommal dolgoztak jó szívvel.

Szintén nővéri kezdeményezésre alakult a körzeti megbízottak csoportja. Sajnos ez az a formáció, amire azt kell mondani, hogy nem vált be. Sem kommunikáció,

sem felelősség, sem ráfigyelés tekintetében nem működik. Kár érte.

A gyűjtés és elosztás szinte minden tárgykörben történik: bútor, háztartási eszköz, gyógyászati segédeszköz, szárazélelem, játék. Folyamatosan működik, de munkáján a társszervekkel való szorosabb együttműködéssel javítani lehetne. Becsült esetik száma 90 volt.

A mediáció és kapcsolattartás minden szempontból kívánatos, de nehéz feladat. Jelenti az orvos-beteg közti, az orvos-orvos közti, az egészségügy más szereplőivel történő hídszerepet. Közvetíteni kell vitás ügyekben, jogosan járó, de meg nem kapott ellátásokban, biztosítani kell a korrekt felügyeletéről a történet szereplőit. Támogató jelenléttel kifejezésre kell juttatni, hogy a betegünk tartozik valahova, ahol aggódnak és tesznek is érte. Ezen alkalom mintegy 15 volt az elmúlt évben.

A gyülekezeti nővéri szolgálat által 2015-ben ellátottak száma összesen 107 fő.

3.) Eddigi feladataink közé tartozott és tartozik a folyamatos hiányterület-kutatás. A gyülekezeti nővéri szolgálat nem konkurrens egyetlen segítőszervezetnek sem. Olyan helyeken próbál munkálkodni, melyek a problémásságuk miatt nincsenek lefedve. Ez a feladat továbbra is fennáll.

4.) Személyi és eszközállomány

A szolgálatban a gyülekezeti nővéren kívül 4 ápoló, 5 betegmozgató fivér és egy nővéri segítő dolgozik. Eszközállományunk az egyházközség jóvoltából állandó. Pótlandó dolgok tekintetében folyamatosan a rendelkezésünkre áll. Ebbe minden beletartozik: irodagépek, irodaszerek, esztétika, gyülekezeti gépkocsi, üzemanyag. Gyűjtésekből álljuk a kiutalt segítségi formákat.

5.) Az ellátási módokról a főbb irányvonalak bemutatásánál már esett szó. Feladatunk ezek folyamatos biztosítása.

6.) Kapcsolat és mediáció

Ezt a témát is már jól körüljártuk a főbb

irányoknál. Fontosságát nem kell hangsúlyozni. Néha nem is konkrét ügyintézésben, hanem egyszerű katalizátorként nyújthatunk segítséget.

7.) Szervezések

Minden feladat összességében, csoport-szinten és egyénekre bontva is hatalmas szervezési munkát igényel. Ez jórészt egy szál telefonnal vagy személyesen történik. A helyszín a gyülekezet alkalmi. Ki mikor, hova menjen, és miben segítsen? Hol várnak ápolót, lehetőséget? Egyáltalán, miben tudunk ott lenni? Természetesen beletartozik az állandó egyeztetés az igazgatólelkész-szel, hiszen elengedhetetlen, hogy minden lépés engedélyezett és tudott legyen. Ezek száma kb. 40 volt.

8.) A gyűjtések is szerepeltek már a szolgálati élet bemutatásában. Fontos költségkímélő szerepük miatt nem mondhatunk le róluk. Csak akkor tudunk adni, ha van mi-ből.

Rendszerezésre, szervezésre több gondot lehetne fordítani, de a szemérmes szegények felkutatására is, hogy kereslet és kínálat összetalálkozzon. Maga a gyűjtési munka olyan folyamatos tevékenység, hogy kísérletet sem teszek a számszerű adatok közzétételére. Nem konkrét gyűjtés, de új fejlemény, hogy egészségpénztári tranzakcióval is segíthetünk betegeink súlyos gyógyszerköltségein. Köszönet minden jó szándékú adakozónak.

Az elmúlt esztendő új formációja az ún. „kocsisor”. Ez egy út a szemérmes szegények felkutatására és megsegítésére. Ebben támogatást is kaptunk iskolánk részéről: a hálaadás napi istentiszteletre gyűjtött mintegy öt mázsa termény és tartós élelmiszer került el így rászorulókhhoz. Csak ebből az alkalomból 50 család kapott segítséget.

9.) A látogatások természetes tartozékai a nővéri gondozásnak. Elsődleges kapcsolatfelvétel, folyamatos támogató jelenlét. Természetes velejárója a segítő beszélgetés,

lelki kapcsolatfelvétel. Gyakoriak a szervezési összefüggések. Orvosi, segítőcsoport-hoz tartozó kérések. Ilyenkor számba vesszük az egészségügyi, szociális, lelki-spirituális állapotot, meghallgatunk, szervezünk, tanácsolunk. Alapvetően minden nővér vagy ápoló-beteg kapcsolat beletartozik, tehát számuk minimum megegyező az ellátásokéval, illetve hozzájuk jön még a spontán beszélgetésekből kialakuló ilyen kapcsolat. Tehát legkevesebb – számomra is meglepő – 1200 ilyen találkozás történt.

10.) Csoportok

Ezek áttekintése is megtörtént már a „főbb irányvonalak” ismertetésekor. Mint-hogy a nővéri szolgálat egy folyamatos hiánykutató és -pótló feladatkör, így a csoportok alakulása is ennek függvényében változhat. A szükségesség, az élet majd alkalomadtán létrehozza a kellő csapatot.

11.) Az emberek szolgálata nehéz feladat. Támogatni tudni kell, de a támogató-nak is kell a segítség, a muníció. Ebben egy-másra van a legnagyobb szükségünk.

12.) Együttműködve teljesebben ki mindaz a jó szándék, eszköz, szervezeti lehetőség, ami mind megtalálható gyülekezetünkben.

Csak összefogva több a segítőerő is. Ennek fontos kelléke az információk cseréje, és a pontos helyzetfelismerés, hogy ki tud a legjobban segíteni. Ha én nem tudok, a másik csoportban lévők talán igen. Ilyen együttműködési helyzeteket várunk a szeretetszolgálatról, a diakóniától, a Fénysugár Nyugdíjas Egyesülettől, valamint iskolánktól, óvodánktól.

13.) Nem teljesült terveink

Nem tartottunk nagy rendezvényeket. Az élet a tavalyi évben a csendes, de szorgos jelenlétet igazolta, ahova a kiemelt találkozók, előadások már nem fértek be. Át kell gondolni tervezésüket. Még mindig várat magára a honlapon megjelenés, és külső tá-

mogatás tekintetében sem jutottunk előbbre.

14.) Tapasztalatok

A 2015. évi elvégzett munka alapján le kell vonni a tapasztalatokat. A mögöttünk hagyott esztendő a fontosabb munkaágak erősítése volt. Elsőbbséget kellett adni a legjobban működő irányoknak. A fent felsorolt szolgálati adatok mutatói arra köteleznek minket, hogy a már jól működő dolgainkat továbbra is egyenletesen, lelkiismeretesen tovább kell vinni. Fel kell mérni, milyen új lehetőségek kínálkoznak, de jól meg kell fontolni szolgálati ággá emelésüket is.

Nem teljesült dolgaink ügyében szigorúan meg kell vizsgálni a felelősség és lehetőség kérdését, a szükségességet és esedekességet. A tárgyi hiányokat pótolni fontos, de megoldásuk komoly kihívás lesz.

Történtek hibák, voltak problémák is. Volt, hogy bizalmi okok miatt meg kellett válni segítőmunkatársunktól. Érték fájdalom-csalódások is. Van mit tanulni.

Az év során két alkalommal kellett újrászervezni a csapatot. Ez mindig érzékeny feladat, betegek is nehezen fogadnak el új arcokat. Mindezt körültekintéssel kell kezelni, de azzal is szembe kell nézni, hogy mik a lehetőségek. Nagy figyelmet kell fordítani segítőtársainkra, képzésükre, lelki egészségükre.

Öröme és további munkára ad okot, hogy jó néhány olyan megkeresés történt, melyben kifejezetten így érkeztek hozzánk segítségkérők: azt mondták, hogy „itt még talán tudnak segíteni rajtunk”. Megpróbáljuk.

Látható, hogy nem tervezett, rövid idő alatt megszervezett segítségmódok domináltak az elmúlt évben, ezzel is formálva a szolgálat arculatát. Amolyan „gyorsreagálású hadtest” – ahogy megfogalmazódott egy cikkben. Hamar kell kötszer, élelmiszer-segély, ápolás, betegmozgatás. Véleményem szerint ezeknek a hirtelen ingereknek kell megfelelni.

SZÖLLŐSINÉ KASSAI JUDIT

Segítők kerestetnek!

A gyülekezeti nővéri szolgálat betegmozgató csoportja új tagokat keres. Olyan erős fizikumú és jó szándékú férfiakat várnak soraikba, akik vállalják mozgásukban korlátozott, vagy teljesen mozgásképtelen testvérek segítését. Külön öröm, ha az illető jogositvánnyal rendelkezik, mert vannak gépjárművel megoldható esetek is. Ha valaki csatlakozni szeretne hozzájuk, keresse a nővéri szolgálatot, vagy jelentkezzen a Lelkészi Hivatalban. Várunk minden segíteni szándékozót!

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

„Büszkén, felelősséggel és örömmel!”

Szalagtűzés 2016

F ebruár 6-án, szombaton megtelt iskolánk díszterme. A tizenkettedikesek szalagavatójára nagyon sokan kaptak meghívást, és a legtöbbjük személyesen volt jelen a végzős diák, gyermek, unoka, keresztyermek, unokatestvér, barát, barátnő felnőtté válásának nevezetes alkalmán.

Az ünnepség előtt feszült izgalom és jókedv egyaránt tapasztalható volt a diákok körében, egy valami azonban közös volt bennük: már nagyon várták, hogy végre felkerüljön rájuk a szalag, amely jelzi, hogy viselője az utolsó évet tölti az iskola falain belül, és érettségi vizsgájára készül.

Az érettségi vizsga szimbolikus jelentése: az ifjak lassan-lassan készen állnak átvenni az idősebbektől az élet stafétabotját, vagyis érettek és készek a felnőtt feladatok elvégzésére. Az érettségi vizsgát hagyományosan megelőzi a szalagtűzés szép ünnepe. Gimnáziumunk történetében ez volt a tizenharmadik szalagavató. A szalagtűző tizenegyedik évfolyam nevében Dombi Luca köszöntötte a maturandusokat:

„Kedves Maturandusok!

Elérkeztetek ahhoz a naphoz, amelyet már olyan nagyon vártatok, a szalagavatótokhoz, amely jelzi, hogy lassan gimnáziumi tanulmányaitok végéhez érkeztek. Az itt eltöltött időszak fiatal éveitek talán leg-

szőbb és egyben legfontosabb szakaszát jelenti. A felnőtté válásotok útja volt ez, mely öröm és bánat, siker és kudarc, hit és megújuló remény érzésével volt kiköveve. Egymás számára ismeretlenként érkeztek ide, később összekovácsolódtatok, barátok-

ká váltatok, s most, az utolsó hajrában egy igazi közösség tagjaként álltok itt.

A szalag, amelynek hamarosan viselői lesztek, emlékeztessen titeket az itt eltöltött szép időkre, és arra, hogy az elkövetkező években fontos döntéseket kell meghoznotok: hogyan tovább? Hol, merre folytassam tanulmányaimat? Milyen szakmát választasz? Elég, ha csak annyit tanulok, mint eddig? Igen, kérdéseket kell feltennetek, és ezekre mindenkinek meg kell találnia a maga személyre szabott választát, ami motivál majd és erőt ad a mindennapokban!

Kedves 12. évfolyamosok!

Beszédemet Steven Jobs szavaival zárom: „Legyen elég bátorságod a szívedre és a megérzéseidre hallgatni! Ők valahogy már most is tudják, mivé akarsz válni valójában.”

A 11. évfolyam nevében mindnyájatoknak szép ünneplést kívánok, az előttek általó akadályok leküzdéséhez pedig Isten áldását kérem!”

Fehér Borbála igazgatónő arról beszélt, hogy a szalagtűző ünnepség nemcsak külsőleg öltöztette ünnepelőbe a végzős diákokat, hanem lelkileg is:

„A készülés jellemzi a közösséget is. Ki mennyire veszi ki a részét a feladatokból, mennyire vagytok önállóak, kreatívak és felkészültek, milyen az összhang az osztálytársak között? Végigkövettem az elmúlt hetek történéseit: a próbákat, a táncórákat, a nyüzsgést, az örömteli várakozást, az izgalmakat. Láttam, hogy mit is jelent az osztályközösség és az évfolyam ereje, amely nemcsak célokért kész volt feladni ötletet, ellen-szenvet, öncélú igyekvést, s ezáltal látható és érezhető sikereket ért el.

Kedves Végzősök!

A gimnáziumi életetek utolsó szakaszát, a hajrá kezdetét jelző szalagnak örülni fogtok. Pedig vele együtt további felelősséget kaptok. Hiszen a szalag falakon belül és kívül mindenkinek megmutatja, hogy végzősök vagytok, azaz már tizenkettedik éve

tanultok, az érettséget igazoló vizsgára készültök, melynek eredménye nemcsak számotokra fontos.

A szalag anyagába bizony beleszótték a felelősséget, és megkapjátok vele a büszkeséget. Mert büszkéek lesztek, hogy viselhetitek. És büszkéek lesznek rátok a szüleitek és

a tanáraitok is. Mert nem viselheti akárki! Nem kapható boltban, nem rendelhető meg egyénileg az interneten, hogy feltűzze magának valaki, mint egy trendi kítűzőt. Csak itt és most kapható fényben és pompában, az eddigi évek eredményeként és a jövő ígéretéért. Ezért büszkén viselhetitek!

Ráadásul a szalag összeköt az osztálytársakkal, a barátokkal. Felidézi az első napokat, a sok nevetést, a kalandokat, a felelősséget és a hallgatásokat, a kirándulásokat, az énekléseket. Mindazt, amit az elmúlt években közösen tettetek, átéltetek, és amire a 40 éves érettségi találkozótokon is emlékezni fogtok. Az a kis szalag, ami most a mellényetekre kerül, egy hosszú szalag kis darabja. Ez a szalag egy volt, és bár most feldarabolták, hogy mindnyájan kaphassatok belőle, mégis egy marad. Összeköt titeket egymással, a tanárokkal, az iskolával, a templommal, mert egy szellemiséget jelképez.

A szalag szálai között ott ragyog a barátság, a tisztelet. S ott ragyog benne az a szerep, amellyel szüleitek kiválasztották számotokra az iskolát, a féltő szeretet, amellyel a pályaválasztásotokat és életutatokat mindenkor kísérik.

A szalag anyagába most a felelősség, a büszkeség, a barátság, a szeretet szálai közé beleszőm az útmutató biztatást is Ham-

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

vas Béla szavaival: „A boldogságot csak az bírja el, aki elosztja. A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle. Mert amikor bennünket elküldtek, az útra bocsátó Hatalom így szólt: Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, osszad meg. Az egész világ tied. Szabad vagy a kövektől az éterig. Ismerd meg, hódítsd meg, senki se tiltja, de jaj, neked, ha magadnak tartod. Elbocsátlak téged is, mint mindenkit: felelős vagy minden emberért, aki veled él, s el kell számolnod minden fillérrel, amit magadra költesz, minden örömmel, amit magadba zártál, és minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg. Most eredj és élj, mert a világ a tied!”

Mielőtt útra kelnétek, hogy meghódítsátok a felkínált világot, maradjatok még a helyeteken és tegyétek a dolgotokat! Tegyétek bele a szíveteket a mai estébe és az előtetek álló három hónapba is. Eddig is megtapasztaltátok, hogy a tanári kar nem ellenzékelt jelent, hanem egy olyan érdekvédelmi képviselőt, amely megfelelő hozzáállás, bizalom és tisztelet ellenében – sőt sokszor még ezek hiányában is – szabadidejét, energiáját és önmagát feláldozva minden tőle telhetőt megtesz értetek.

A felnőtté válás e meghitt perceiben – gondolatban, majd szóban is – köszönjétek meg születeknek a sok aggódást, a szerető gondoskodást, azt a sok munkát, mely nélkül ma nem lennétek itt.

Kedves szalagtűzésre váró tanítványaink!

Örömmel mondom, hogy a jó munka gyümölcsöt termő, hogy az Úr meghallgat-

A két végzős osztály 35 tanulója kapott szalagot:

12/4 osztály

Osztályfőnök: FAZEKAS ANDRÁS

Ágoston Zita, Csáki Erika, Csőke Zsanett, Éliás Róbert, Faber Győző, Farkas Fanni, Gajdács Lilla, Hajdu Antal, Jakabovics Réka, Jancsó Brigitta, Jobse Vivien, Király Bence, Király Sára, Kotolák Anita, Lipták-Galló Dóra, Lopuch Pál, Nagy András, Nagy Márk, Nyilas Viktória, Pál Nelli, Priskin Balázs, Tóth László

12/6 osztály

Osztályfőnök: SCHMITTINGER ANIKÓ

Ágoston Bernadett, Domján Péter, Fodor Dániel, Gyurcsik Dóra, Horváth Csaba, Jakó Laura, Kis Ákos, Kiss Patrícia, Krccsméri Zsuzsanna, Ramasz Gergő, Szabó Ella, Szalkay Tamás, Veres Bence

ja imáinkat, s kellő időben megtapasztaljuk áldásait. Nincs biztonságosabb navigációs rendszer, mint az Ő örökkévaló beszéde, nincs semmi egyéb, amely ennél jobban és biztonságosabban kalauzolna az általa eltervezett cél felé. Ettől kezdve komolyabban kell venni a tanulást, hiszen komoly tétje van: ez a jövőtök, a családotok jövője, leendő gyermekeitek boldogságának alapja.

Kívánom, hogy legyen egész életek Isten előtt kedves, s az Ő gazdag áldása adjon erőt, s kísérjen benneteket felnőtt utatokon!

Fogadjátok szeretettel a maturandusok szalagját, viseljétek büszkén, felelősséggel és örömmel!”

FEHÉR BORBÁLA
igazgató

Kölcsey Ferenc Versmondó és Népdaléneklési Verseny

Intézményünk immár 14. alkalommal rendezte meg 2016. január 22-én a Kölcsey Ferenc versmondó és népdaléneklési versenyt, illetve a hozzá kapcsolódó rajz- és fotópályázatot, amivel a magyar kultúra napjára kívántunk emlékezni. A megmérettetésre az orosházi és környékbeli diákok, az ország evangélikus iskoláiban tanulók, valamint a határon túli testvériskola növendékei kaptak meghívást.

A szavalóversenyen a kötelező mű mindhárom kategóriában (7–8., 9–10. és 11–12. osztály) Vörösmarty Mihály *Szózat*

című verse, a szabadon választott pedig Weöres Sándor egy alkotása volt.

A népdaléneklési verseny kötelező dalai a következők voltak: 5–6. osztályban: *Fecske madár*, 7–8. osztályban: *A csornai Hajas Gyula út*, 9–12. osztályban: *Madárka, madárka*. A kötelező mű mellett egy szabadon választott dallal is bemutatkozhattak a jelentkezők.

A fotó és képzőművészeti pályázatra 7–12. évfolyamos diákok küldhették be munkáikat. A pályamunkák témája: nemzetünk színei.

A versenyre 25 szavalni és 33 énekelni vágyó tanuló jelentkezett, a képzőművészeti pályázatra 39 fotó és 82 rajz érkezett.

Szép szavakat és dalokat hallhattak az érdeklődők, s gyönyörködhetnek a népviseletbe öltözött fiatalokban. A szünetekben megtekinthették a beérkezett pályamunkákból készített kiállítást is.

Reméljük, minden jelenlévő örömmel gondol vissza a verseny napjára, s ezért bízunk abban, hogy jövőre ismét találkozunk!

OLÁH RITA

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Vár az iskola!

A Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium a 2016/2017-es tanévre felvételt hirdet azoknak az óvodát befejező gyerekeknek, akiket szüleik szívesen járatnának konzervatív elveket hirdető, nevelésközpontú, az evangélikus értékrendet képviselő egyházi iskolába.

Meggyőződésünk, hogy a hittan oktatása lelki-szellemi előny tanulóink számára, hiszen bibliismeretet, eszmetörténetet, kultúrtörténetet, művészettörténetet, etikát, közösségi és családi életre nevelést jelent egy olyan világban, amelyben újra kell tanítani, illetve hangsúlyozni ezeket az ismereteket. Mindezeknek későbbi tanulmányaikban is nagy hasznát fogják venni tanulóink.

Tervezzük – órarendi keretek között – a sakk oktatást is biztosítani elsős tanulóinknak. Ez az a sporttevékenység, amely talán a legkomplexebb módon fejleszti a teljes képességstruktúrát. Fejlesztően hat a logikai, koncentrációs képességekre, de a szociális képességekre is jó hatással van.

Iskolánk 12 évfolyamon, az érettségi vizsgáig tudja biztosítani a hozzánk járó tanulóknak erkölcsi, szellemi és lelki fejlődését.

Várjuk azokat a gyermekeket, akiknek

már van kapcsolatuk az egyházzal, az Orosházi Evangélikus Egyházközséggel, vagy más keresztyén (református, római katolikus, baptista) felekezethez tartoznak. Várjuk azokat a családokat is, amelyek nem tartoznak egyházzal, de úgy érzik, hogy az iskolánk által közvetített értékeket szívesen adják útravalóul gyermekeiknek.

Iskolánkban évfolyamonként két párhuzamos osztály működik. A 2016/2017. tanévben is szakmailag jól felkészült tanítók (Huberné Tóth Judit és Jankó Mónika) várják a gyermekeket. Most következzen rövid bemutatkozásuk!

„... akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál...” [Róm 8,28]

Huberné Tóth Judit vagyok. A családommal Nagymágocson élek. Az érettségi vizsga letétele után a Kecskeméti Főiskola Tanítóképző Karán *Ember és társadalom* műveltségterületen diplomáztam. Majd levelező tagozaton ugyanitt elvégeztem még az *angol* műveltségterületi képzést is.

A Székács József Evangélikus Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium alsó tagoza-

tán már nyolcadik éve tanítok. Jelenleg a 2. a osztályfőnöke vagyok, emellett matematikát, környezetet, technikát, ének-zenét, angol nyelvet tanítok, illetve a hatodik évfolyamon még idegen nyelvet csoportbontásban. A mi osztályunk napközi otthonos oktatási forma alapján működik. Itt a szabadidő eltöltésének számtalan lehetősége biztosított a gyerekeknek. A nap folyamán – mivel a tanítás és a szabadidő váltja egymást – egyenletesebb a tanulók terhelése. Osztályunkban nagy hangsúlyt fektetünk a keresztyén nevelésre. Fontosnak tartjuk a keresztyén értékrend kialakulásának előkészítését, már kisiskolás korban. Áhítataink alatt tanulságos történetekből, mély tartalmú beszélgetésekből igyekszünk gyermekeinket lelkileg is táplálni. Nagyon szeretek a gyerekekkel foglalkozni, igyekszem a tudásom legjavát átadni nekik.

A Sámuel csoport tagjaként szívesen veszek részt a gyülekezet családi istentiszteletein is.

„Taníts engem helyes értelemlre és ismeretre...” [Zsolt 119,66]

Jankó Mónika vagyok. Orosházán élek a családommal. 2008-ban kezdtem az Evangélikus iskolában – a mostani 8. b osztállyal együtt. Előtte Budapesten tanítottam. A Kecskeméti Tanítóképző Főiskolán végeztem *óvodapedagógus és tanító, magyar* műveltségi terület szakon. Szívesen viszem a gyerekeket erdei iskolába. Voltunk már a Szelidi-tónál, Kunbaracson, s Nyíregyházán a Vadasparkban öt napra. Emlékezetes élmény a gyerekek és az én számomra egyaránt. A hagyományos tantárgyak mellett néptáncot is oktatok, illetve megismertetem a gyerekeket a jelnyelvvvel. Arra töreksem, hogy a tudás megszerzése, a képességek teljes körű kihasználása, fejlesztése mellett a szeretet és a következetesség legyen munkám vezérfonala. Jelenleg a Szegedi Tudományegyetem mentorképzésére járok, segítem a pályakezdő fiatalok szakmai fejlődését.

BEIRATKOZÁSI IDŐPONTOK

a Székács József Evangélikus Óvoda,
Általános Iskola és Gimnázium 1. osztályaiba:

2016. április 14-én 8–19 óráig

2016. április 15-én 8–19 óráig

Az első évfolyamra történő beíratáshoz szükséges dokumentumok:

- a gyermek nevére kiállított személyi azonosító és lakcímet igazoló hatósági igazolvány (lakcímkártya),
- az iskolába lépéshez szükséges fejlettség elérését tanúsító igazolás.

A felvételt nyert tanulóknak májusban iskolai előkészítő foglalkozásokat szervezünk. Ekkor ismerkedhetnek meg egymással, a tanító nénikkel és iskolánkkal. Változatos témájú foglalkozásokkal igyekszünk élményszerűvé varázsolni ezeket az alkalmakat is.

Szeretettel várunk minden szülőt és gyermeket!

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

Tehetséggondozás iskolánkban

A Székács Evangélikus Iskola immár öt éve működik regisztrált tehetségpontként. Mindig is fontosnak tartottuk az átlagostól jobb adottságokkal, képességekkel rendelkező gyerekek fejlesztését, a kiemagaslóan teljesítő diákokkal való foglalkozást.

Tehetséggondozásunk célja ezeken túl: hátrányos helyzetű régióként a gyerekek és fiatalok tehetséggondozásának fejlesztése, megismerni a tehetséget minél több oldalról, lehetővé téve, segítve tehetségének fejlesztését, és ösztönözni motivációját, kreativitását fejleszteni, hogy testileg, szellemileg egészséges, kreatív felnőtt váljék belőle. Istentől kapott feladatunk, hogy a reánk bízott talentumokkal jól sáfárkodjunk.

A tehetséggondozás magában foglalja a kiválasztást, a fejlesztést, a versenyeztetést

vagy a tehetséges tanulók részére bemutatkozási lehetőségek biztosítását. Programunkban szerepel: tehetséggondozó foglalkozások, szakkörök működtetése, tanulmányi versenyekre való felkészítés, szakmai előadások, konferenciák látogatása.

Itt említem meg egyik újdonságunkat: 2016 szeptemberétől bevezetjük 1. osztálytól kezdve a sakkoktatást. A sakk is a tehetséggondozás egyik területe: rendkívül hatékony, nevel, fejleszt és tanít. A képességeknek szinte nincs olyan területe, amit ne javítana. Fejleszti a logikus gondolkodást, a rövid és hosszú távú memóriát, a lényeglátást, a stratégiai gondolkodást, az összefüggésekben való gondolkodást, az előre gondolkodást, a kockázatelemzést. Ezért is tartjuk fontosnak, hogy tehetséggondozó programunkban ez az elem is szerepeljen.

A tehetséggondozás keretei iskolánkban:
– alsó tagozaton széles palettát kínálunk szakköri foglalkozásokból, a diákok számos területen próbálhatnak szárnyaikat;

– 4. osztályban van komplex tehetségfelmérés, melyet iskolapszichológusunk koordinál és értékkel;

– felsőben már 5. osztálytól nívócsoportos oktatás van, itt angolból és matematikából a diákok képességeik szerinti csoportokban tanulnak.

Iskolánk tehát elkötelezett a tehetségfejlesztés irányában. Célunk, hogy minden hozzánk kerülő gyermek tehetségét a lehető leghatékonyabb módon bontsuk ki, s diákjaink sikeresek és értékesek legyenek akkor is, amikor itt tanulnak nálunk, és egész életükön át.

Diákjaink az előző félévben számos tantervi, tanulmányi és sportversenyen vettek részt, és szép eredményeket értek el. A kiemelteteket az alábbi táblázatok mutatják.

CSICSELY SZILVIA

TANULMÁNYI VERSENY NEVE	TANULÓ/CSAPATTAGOK	OSZTÁLY	HELYEZÉS	
Alsóvárosi Ferences Rendház országos rajzpályázata	Szilágyi Bálint	5. b	I.	
Iskolai Helyesírási Verseny	5. évfolyam	Balla Bence	5. b	I.
		Varga Anna	5. b	II.
	6. évfolyam	Gabnai Alexandra	6. a	I.
		Horváth Bíborka	6. a	II.
	7. évfolyam	Nagy Luca	7/6	I.
		Nagy Viktória	7/6	II.
	8. évfolyam	Lászik Jázmin	8/6	I.
		Quintz Dániel	8/6	II.
gimnázium	Ágoston Bernadett	12/6	I.	
	Zsíka Vilma	10/6	II.	
Megyei Mátyás Mesemondó Verseny	Bolla Márton	4. b	III.	
Lizzy Card Papír Kft. rajzpályázata	Erdős Réka	5. a	II.	
Justh Zsigmond Városi Könyvtár Molynyomozó 7–8. évf.	Sin Attila, Krccsméri János, Varga Gábor	8/6	I.	
Országos Angol Nyelvi Poszterkészítő Verseny (Luther élete, reformáció)	Karsay Panna	5. a	I.	
	Kalló Sára	5. b	II.	
	Berki Beáta, Berki Csenge, Gabnai Alexandra	6. a	III.	
Országos Koráléneklési Verseny	I. kategória	Nagy Emma	4. a	I.
	III. kategória	Balázs Bernadett	4. a	II.
		Nagy Luca Réka	7/6	II.
Dél-békési Szent Gellért Szónoklatverseny	Madarász Laura	7/6	III.	
	Szigethy Péter	8/6	küldöndj	
Polgár Lajos Emlékverseny (angol nyelvi területi orszáismereti verseny)	Nagy Luca Réka, Szabó Réka, Vincze Lizett	7/6	II.	
	Nyári Boglárka, Szász Fanni, Szekerczés Viktória	7/6	IV.	
„Békés Megye az otthonom” rajzpályázat	Szívák Hajnalka	3. a	I.	

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

TANULMÁNYI VERSENY NEVE	TANULÓ/CSAPATTAGOK	OSZTÁLY	HELYEZÉS	
„Szelektálj a zöldebb jövőért!” rajzpályázat	Fazekas Anna	4. b	díjazott	
Szépiírásverseny (SNI, BTM tanulók)	3–4. évfolyam	Krámlí Zalán	4. a	I.
		Vetró Brenda	4. a	II.
		Szabó Rozália	3. b	III.
	5–6. évfolyam	Farkas Andrea	6. a	I.
		Török István	6. a	II.
		Farkas Erzsébet	5. b	III.
	7–8. évfolyam	Huszák Cintia	7. o.	I.
		Kántor Krisztina	7. o.	II.
		Szegedi Zsolt	8. o.	III.
	gimnázium	Jakó Laura	12/6	I.
Varga Dorottya		11/6	II.	
Csáki Erika		12/4	III.	
Budapesti Gyermekek- és Ifjúsági Kamarazenei Fesztivál (zongora, négykezes)	Palacsik János	6. b	I.	
Szitakötő program rajzpályázat – „Kicsik nagy úton”	Deák Sára	3. b	I.	
OKTV (biológia, kémia)	Veres Bence	12/6	II. fordulóra továbbjutott	
Országos Angol Nyelvi Verseny	Mlinarics Sára, Vajer Blanka, Hanus Vajk	8/6	megyei ford.-ra továbbjutott	
Kölcsey Képzőművészeti Pályázat	7–8. évfolyam	Csizmadia Laura	6. b	III.
		Benkő Gréta	8. o.	különdíj
	9–12. évfolyam	Havrán Hajnalka	11/4	II.
Kölcsey Fotópályázat	9–12. évfolyam	Pap Leila	9/4	I.
Kölcsey Népdaléneklési Verseny	5–6. évfolyam	Csizmadia Laura	6. b	I.
	7–8. évfolyam	Nagy Luca Réka	7/6	I.
Kölcsey Versmondó Verseny	7–8. évfolyam	Szigethy Péter	8/6	különdíj
	11–12. évfolyam	Németh Kevin	10/4	II.
„Mit jelent számodra a városi karácsony?” rajzpályázat		Böröcsök Tamara	6. b	különdíj
		Csizmadia Laura	6. b	II.
		Árus Vivien	6. b	III.
Muzsika Hídja Nemzetközi Hangverseny, Ferenczy György zongoraverseny, III. Országos Kamarazenei Verseny	Palacsik János	6. b	I.	

SPORTVERSENY NEVE	TANULÓ/CSAPATTAGOK	OSZTÁLY	HELYEZÉS	
Wiz Air Budapest Félmaraton	Ravasz Klaudia	6. b	–	
Diákolimpia, városi-körzeti úszóbajnokság	50 m fiú gyorsúszás, II. korcsoport	Torda György	4. b	III.
	50 m fiú hátúszás, II. korcsoport	Torda György	4. b	II.
	100 m fiú hátúszás, III. korcsoport	Pavlov Bence	6. b	I.
	100 m fiú gyorsúszás, III. korcsoport	Tóth Tibor	7/6	I.
	50 m fiú mellúszás, III. korcsoport	Tóth Tibor	7/6	II.
	100 m fiú gyorsúszás, V–VI. korcsoport	Nagy András	12/4	I.
	100 m fiú mellúszás, V–VI. korcsoport	Nagy András	12/4	I.
	Váltó	Benkő Lajos (5. b), Békési Ádám (7/6), Szilágyi Bálint (5. b), Tóth Tibor (7/6)		I.
Szeged Kupa (tenisz)	Bolla Márton	4. b	III.	

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

SPORTVERSENY NEVE		TANULÓ/CSAPATTAGOK	OSZTÁLY	HELYEZÉS
Békés Megyei Gyermeklovassági Verseny, póni üggető kategória		Hegedűs Regina	5. a	III.
Karatebajnokság		Berki Beáta	6. a	I.
Mezeifutó- bajnokság	III. korcsoport, egyéni	Ravasz Klaudia	6. b	II.
	III. korcsoport, egyéni	Dénes Adrián	6. a	III.
	III. korcsoport, egyéni	Gabnai Alexandra	6. a	V.
	III. korcsoport, csapat	Ravasz Klaudia (6. b), Gabnai Alexandra (6. a), Berki Beáta (6. a), Horváth Bíborka (6. a)		III.
Országos Táncverseny		Tóth Lina	2. b	I. Szponzori k.díj
Városi-Körzeti Asztalitenisz Diákolimpia	I-IV. korcsoport, páros	Veres Zsófi	6. a	III.
		Farkas Izabella	4. a	
	III. korcsoport, egyéni	Veres Zsófi	6. a	II.
GRUND Megyei Focibajnokság		Árgyelán Csongor	2. b	I.
		Tompa Ákos	2. b	
		Tompa Bence	2. a	
Városi-Körzeti Labdarúgás	IV. korcsoport	Dénes Adrián	5. a	Székács-Eötvös: 4-3 Székács-Csorvás: 8-0 Székács-Református 6-2
		Fehér Bence	7/6	
		Papp Szabasztján	7. o.	
		Kovács Dávid	8/6	
		Tatai Dávid	8/6	
		Oszadzszi Bence	8/6	
Békés Megyei Asztalitenisz Diákolimpia, I-II. korcsoport.		Farkas Izabella	4. a	II.
Játékos sportverseny, I-II. korcsoportos diákolimpia		Tompa Bence	2. a	III.
		Héjja Margaréta	2. a	
		Árgyelán Csongor	2. b	
		Czikora Kata	2. b	
		Sóki Csanád	3. a	
		Patakfalvi Márton	3. b	
		Deák Sára	3. b	
		Nyári Zsófia	3. b	
		Szigethy Mátyás	4. a	
		Janicsek Zoltán	4. a	
		Gabnai Csongor	4. a	
		Celuska Viktória	4. b	
		Ribárszki Anna	4. b	
Labdarúgás		Kovács Dávid	8/6	II.
		Kovács Lajos	7. o.	
		Papp Szabasztján	7. o.	
		Jancsó Benjámin	6. a	
		Árus Bence	8/6	
Pezsgő Kupa (vívás), csapatverseny		Keresztes Tibor	6. b	III.
Kézilabda, csapattal		Fodor Gergő	6. b	I.
Országos Bajnokság Megyei Forduló, egyéni		Fodor Gergő	6. b	II.

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

XXV. Országos Evangélikus Hittanverseny

Ísmét elérkezett a bibliaismereti fordulók ideje. Idén az országos kiírás szerint József történetével foglalkoztunk.

A székácsos diákok házi versenyét most is kibővítettük a város iskoláiból jelentkező csapatok részvételével, így február 29-én és március 1-jén négy korcsoportban közel 170 diák versenyzett. Örömmel fogadtuk így az Eötvös József Katolikus Általános Iskolából és tagintézményéből, a Rákóczi-telepi Általános Iskolából érkezett diákokat, a Vörösmarty Mihály Általános Iskola és a Táncsics Mihály Gimnázium tanulóit.

Szigethy Szilárd iskolalelkész az őszi verségségi József életútjának fontos üzeneteivel bátorította a versenyző csapatokat: „... az Úr Józseffel volt, hűséges maradt hozzá...” [1Móz 39,21]

A versenyfeladatok megoldását követően nagy izgalommal várták a gyerekek a torta megérkezését. Hagyomány, hogy az eredményhirdetésre várva együtt, agapé közösségben fogyasztják el a gyerekek a megérdemelt süteményt.

Jó hangulatú, tartalmas két délutánt töltöttünk együtt, ahonnan a versenyzők emléklappal és apró ajándékokkal távozhattak a zsűri értékelését követően.

A nagy létszámra való tekintettel két helyszínen folyt a verseny. Ökumenikus zsűri végezte a versenyfeladatok javítását: Lászlóné Házi Magdolna lelkész, Szalkay Róbert és Szalkay Róbertné református lelképásztorok, Iványi László esperes-plébános kísérte figyelemmel a gyermekek munkáit, illetve Madarász Géza egyházmegyei felügyelő, Kukláné Fábrián Aranka, Petrusné Katona Beáta, Palcsekné Józsa Szilvia segítettek a feladatok értékelésében. Külön értékeltük a székácsos, illetve a külsős csapatokat. Az alábbi eredmények születtek:

SZÉKÁCS EVANGÉLIKUS ISKOLA

1. korcsoport:

I. hely: 2. b (Móricz Nikolett, Tóth Lina, Óvári Szilvia, Czikora Kata);
II. hely: 2. b (Árgyelán Csongor, Keresztes Máté, Tompa Ákos, Fucskó

Dániel); III. hely: 2. a (Mag Dominik, Lövei Gábor, Tompa Bence, Machan Zétény).

2. korcsoport:

I. hely: 4. a (Török Virág, Zalai Bernadett, Somogyi Kira, Szigethy Mátyás); II. hely: 4. b (Árgyelán Csenge, Celuska Viktória, Koponyiczka Lara, Libus Loretta); III. hely: 4. b (Árus Fanni, Ribárszki Anna, Petrus János, Csökö Sándor).

3. korcsoport:

I. hely: 6. b (Árus Vivien, Berhencz Nikolett, Börösök Tamara, Csizmadia Laura); II. hely: 6. a (Berki Csenge, Berki Beáta, Gabnai Alexandra, Jancsó Benjámín); III. hely: 5. a (Machan Zalan, Szabó György, Ökrös Zsombor, Pindur Patrik).

4. korcsoport:

I. hely: 7/6 (Szabó Réka, Szász Fanni, Madarász Laura, Nagy Luca); II. hely: 8/6 (Árus Bence, Kracsmeri János, Sin Attila, Szigethy Péter); III. hely: 8/6 (Chlebnyiczki Petra, Podhorszky Panna, Szabó Anna, Vajer Blanka).

A második, területi fordulóra bejutott első helyezett csapatok felkészítő nevelői: Berta Tünde, Celuskáné Csepregi Alícia, Szigethyné Szenteczki Katalin.

KÜLSŐS CSAPATOK
VERSENYÉNEK HELYEZÉSEI

1. korcsoport:

I. hely: Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda (Gordos Dominik, Hévvizi Csenge, Hurzsán Mihály, Korányi-Gebura Márk); II. hely: Orosházi Vörösmarty Mihály Általános Iskola (Bánki-Horváth Gergely, Csikós Anna, Kvasznovszky Anna).

II. forduló megyei/kerületi verseny

A lebonyolítás helyszíne ismét az orosházi Székács iskola. Március 19-én összesen 12 csapat versenyzett, ebből 8 gyülekezeti, 4 iskolai vonalon. Sajnos több csapat a megbetegedések miatt nem teljes létszámmal képviseltette magát, de ők is derekasan helyálltak.

A délelőtti program az orosházi evangélikus gyülekezet diákzenekarának (Voice of the Glory) szolgálatával vette kezdetét. Ekkor még kicsit bátortalanul kapcsolódtak be a színvonalasan hangszerelt ifjúsági énekekbe a versenyre érkezettek, de a záró részben már igazán felszabadult örömelekléstől zengett az iskola díszterme. Szigethy Szilárd iskolalelkész napindító áhítatát követően elvonultak a csapatok feladatlapjaik megírására. Nagyon fegyelmzett munkával, jó időbeosztással dolgoztak a gyerekek, így a meglepetés pizza előtt húsvéti, tavaszi dekorációkat is készíthettek az ahhoz kedvet érzők.

A gyülekezeti csapatok számára a javító zsűri értékelésével eredményt hirdettünk. Az iskolai csapatoknak emléklappal köszöntük meg a munkát. Távozás előtt minden versenyző választhatott magának egy apró, igével ellátott ajándékot. Iskolalelkészünk imádsággal, úti áldással bocsátotta el a XXV. Országos Evangélikus Hittanverseny második fordulójára érkezett csapatokat és kísérőiket.

Jól előkészített, családias hangulatú délelőttért adhatunk hálát. Sajnáljuk, hogy a Nyugat-Békési Evangélikus Egyházmegyéhez tartozó gyülekezetek részéről nem fogadhattunk más jelentkezőket, hiszen minden csapat orosházi volt.

Az evangélikus iskolák csapatversenyében induló székácsos diákok izgalommal várják a budapesti javítás eredményét! Vajon idén is lesznek-e képviselők iskolánkból az országos fordulón?

SZÉKÁCS JÓZSEF EVANGÉLIKUS ÓVODA, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS GIMNÁZIUM

„Reménységgel teli jövőt adok nektek”

„A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békeesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.” [Gal 5,22–23]

Gyorsan repülnek a hetek, hónapok. Ismét tavasz van, a böjti időszakban járunk. Ez idő tájt számos programunk van az óvodánkban.

A szülőkkel és tanító nénikkel való kapcsolattartásunkat erősíti a márciusi nyílt nap sorozatunk. Minden csoportban egy-egy délelőtt (a bemutató foglalkozás után) közösen készülődünk húsvét ünnepére. Hangulatos, színes dekorációkat, asztali díszeket, függőket készítenek a gyermekek, szüleikkel együtt. Tapasztalataink szerint ez az aktív, felszabadult hangulatú együttlét pozitív hatással van a szülő és gyermek, illetve az óvónő és szülő kapcsolatára is.

Nagy hangsúlyt fektetünk a fenntartó gyülekezettel történő kapcsolattartásra is. Böjtben csoportjaink a Típegő istentiszteleten vesznek részt, bekapcsolódnak a bibliai történetek feldolgozásába, s igyekeznek a gyermekek interaktív résztvevői lenni ezeken a délelőttökön. Ezúton köszönjük meg azoknak a szülőknek a szeretetteljes támo-

gatását, akik velünk együtt vesznek részt gyermekeik hitre nevelésében.

Óvodánkba megérkezett a hivatalos értesítés, hogy **a 2016/2017-es tanévre május 9-én és 10-én lehet beíratni a leendő kisóvodásokat**. Az elmúlt évekhez hasonlóan 1 tiszta és 2 vegyes csoportba várjuk az újonnan érkező kicsiket.

E hivatalos esemény előtt, április 6-án, délután 4 órától minden kedves érdeklődő családot szeretettel várunk egy kreatív, játékokkal teli, vidám délutánra, hogy beszélgethessenek az óvó nénikkel, s jobban meg-

ismerkedhessenek óvodánk adottságaival, betekintést nyerhessenek életünkbe. Ezen az alkalmon igyekszünk megismertetni a jelenlévőkkel a keresztyén óvodai nevelés értékeit, a beszoktatási időszak könnyebb és nehezebb pillanatait, a kialakítandó hét-köznapok szokásait.

Szeptembertől – kolléganőmmel, Szemenyei Magdolnával – várjuk a tiszta mini csoportba a legkisebbeket. Mindketten evangélikus hitünket gyakorló pedagógusok vagyunk, akik 16 éve egyetértésben, harmonikusan vezetjük együtt a Pillangó

☞ 2. korcsoport:

I. hely: Orosházi Vörösmarty Mihály Általános Iskola (Bónus Lora, Ferenczi Anett, Marton Gréta, Sárközi Zsófia); II. hely: Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda (Horváth Dzszenifer, Kun Bence, Marton Emese, Ranajkó Klára); III. hely: Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda (Horváth Dominika, Horváth Dzsesszika, Király Alexandra).

3. korcsoport:

I. hely: Táncsics Mihály Gimnázium (Katona Jázmin, Mísur Márk, Rajki András, Szemenyei Beatrix); II. hely: Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda (Fánczi Gina Katalin, Forrás Réka, Kiss Katalin, Rostás Kálmán);

III. hely: Rákóczi-telepi Általános Iskola (Fazekas Erzsébet, Pelle Petra, Horváth Bianka, Ella Vivien).

4. korcsoport:

I. hely: Eötvös József Katolikus Általános Iskola és Óvoda (Szegevári Viktória, Csanki Rebeka, Ökrös Klarissza, Görgényi Renáta); II. hely: Rákóczi-telepi Általános Iskola (Kolompár Alexandra, Nagy Mariann, Szász Dominika, Zvolenszky Zsolt).

Felkészítő hitoktatók: Bánkiné dr. Borbély Mária, Trincsi Andrea, Dimákné Zsoldi Katalin, Madarász Géza, Laczki János.

csoportot. Fontosnak tartjuk, hogy Istentől kapott talentumainkat a gyermekek javára fordítsuk. Gyermekeinket Isten ránk bízott ajándékaként szeretjük, neveljük. Mindennapjainkban szeretetteljes, elfogadó, biztonságot nyújtó légkör kialakítására és megtartására törekszünk. Nevelésfilozófiánk középpontjába a test, lélek és értelem kibontakoztatását és a kisgyermek szocializációját állítottuk. Szeretnénk, ha gyermekeink a mai túlhevült, felgyorsult világban az óvodai közös együttlét alatt meg tapasztalhatnák a nyugalmat, az egymás iránti figyelmet és a keresztyén értékek sokszínűségét, pozitív hatásait. Kívánjuk, hogy szüleik örömeire érezzék meg a Szentlélek munkálkodását és annak gyümölcseit.

NAGYNÉ GYÖRGYI SZILVIA

GAVALLÉRNÉ KOSZORÚS ÉVA
óvodapedagógus, presbíter

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Csehi József

TEMETÉS (2015. december 11.–2016. március 5.)
Tóth Béláné (Zábrák Ida Gabriella 70) · Gulyás Jánosné (Révész Márta Margit 64), Csizmadia Géza (88) · Matúz Antal András (71) · Tompa István (81) · Varga József István (67) · Kunos Zoltán Imre (65) · Jankó Istvánné (Hegyi Etelka 81) · Németh István (83) · Bencsikné Kiss Edit (Kiss Edit Margit 65) · Adorján Lajosné (Dénes Irén 85) · Csomor Ferencné (Hajdu Mária 103) · Bobvos András (70) · Bubik Sándor Mihály (85) · dr. Misurda Mihályné (Fürst Iлона Irén 76) · dr. Nagy Dénes (55) · Csepelényi János Antal (65) · Krausz Józsefné (Dajka Mária 64)

„A VILÁG PEDIG ELMÚLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségi állapotú, rászoruló orosházi lakosoknak (felekezeti, világnézeti hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását,

elvitteles vagy kiszállítós formában. Ennek díja kiszállítással **680 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat a kiszállítás díját (55 Ft) átvállalja, így egy adag ebéd 625 Ft. Szociális helyzettől függően a díj egyéni megállapodással csökkenthető. Az igényt bejelenteni személyesen a szeretetszolgálatnál (Thék Endre u. 2.), vagy telefonon (a 06 68/412-402-es, illetve a 06 20/770-0456-os számon) lehet.

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2015. december 10.–2016. március 10.

Benkő József és felesége	5000 Ft	ifj. Dimák Sándor és felesége	5000 Ft
Ujj Mária	1000 Ft	Tóth László	3000 Ft
Rajki Zoltán és Rajki Róbert	2000 Ft	Balastyán Jánosné	1500 Ft
Rajki Istvánné	2000 Ft	dr. Horváthné Csepregi Terézia	2000 Ft
Rajki István és Rajki Istvánné	2000 Ft	Benkő Barna	5000 Ft
Pál Tamásné	1000 Ft	Pásztorcsik Jánosné	1000 Ft
Bencze Géza és felesége	15 000 Ft	Verasztó Ferenc	3000 Ft
Kovács Ferenc és felesége	2000 Ft	Tompa Pál	2500 Ft
Szalay Judit	1000 Ft	Bor Károlyné	1000 Ft
Kovács Tiborné és Kovács Tímea	2000 Ft	Kilián Lászlóné	1000 Ft
Szula Mária	2000 Ft	Nemes Endréné	1000 Ft
Ilovsky Béla	5000 Ft	Szász István és felesége	3000 Ft
Berta Imréné	2000 Ft	Dér Jánosné	2000 Ft
Viliné Szendi-Horváth Magdolna	2000 Ft	Kiss János	2000 Ft
Juhász Nagy Mihály	2000 Ft	Tarr István és felesége	2000 Ft
Győri-Dani József és felesége	5000 Ft	Székács Evangélikus Iskola	10 000 Ft
Németh Ferencné	1000 Ft	Zatykó Sándor	2000 Ft
Berta Károlyné	2000 Ft	Bodzsár Lászlóné	1000 Ft
Mészáros Csaba	10 000 Ft	Kovács Lajos és felesége	1000 Ft
Sápi Mihályné	1000 Ft		

HALLHATÓ IGÉ

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetéseit a kedves testvérek hétről hétre meghallgathatják az interneten is, a következő honlapcímen: oroshaza.lutheran.hu
Igehirdetéseink 2008. augusztus 31. óta mindig felkerülnek a világhálóra, így rendszeres közkinccsé tételük. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol az Ő igéje hangzik. Hiszszük a prófétai tanítást, hogy: „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55, 11]

Orosházi
HARANGSZÓ

Kiadja: az Orosházi Evangélikus Egyházközség (5900 Orosháza, Thék E. u. 2.)
Felelős kiadó: Ördög Endre igazgatólelkész és Koszorús Oszkár
Tördelőszerkesztő: Szatmári László · **Nyomtatás:** Pergamen Kft., Orosháza